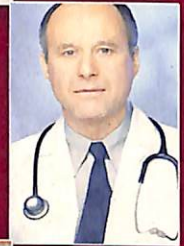


# ডিগবৈ মহাবিদ্যালয় আলোচনী

২০০৫ - ২০০৬



সম্পাদক : পঙ্কজ আগবরাল

# ডিগৰৈ মহাবিদ্যালয় আলোচনী



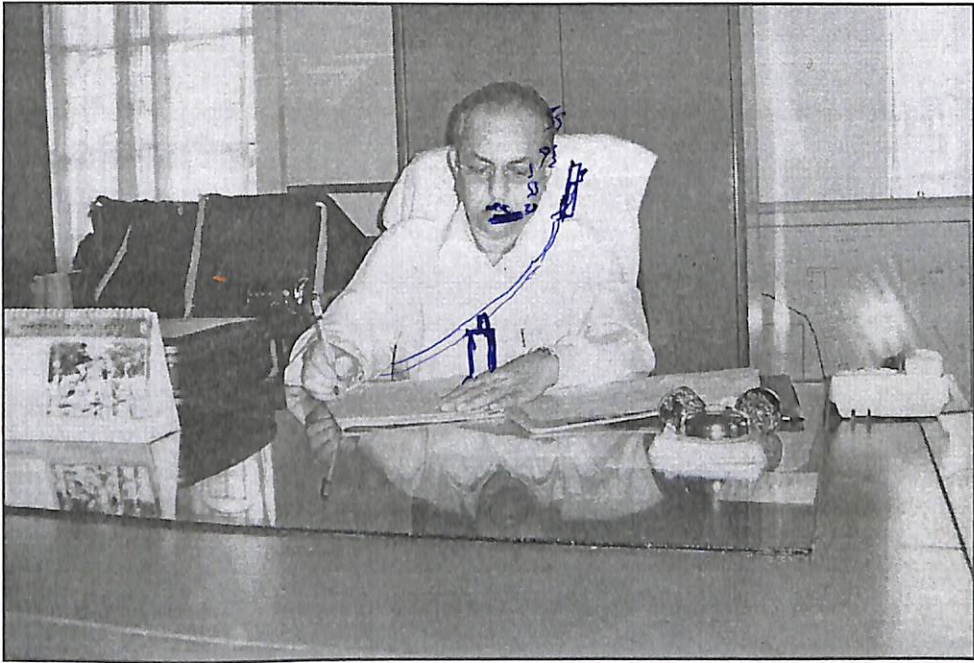
অষ্ট বিংশতিতম্ সংখ্যা  
২০০৬ - ২০০৭ বৰ্ষ

সম্পাদক : পঞ্চজ আগৰালা



Bireg Rajkumar

Adhyak



মাননীয় ভাবপ্রাপ্ত অধ্যক্ষ মহোদয়  
শ্রী দীপক বঞ্জন দেব  
ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়



बिरिचि कुमार शर्मा  
कार्यकारी निदेशक

**B. K. SARMA**  
EXECUTIVE DIRECTOR



इंडियन ऑयल कॉर्पोरेशन लिमिटेड

(असम ऑयल डिवीजन)

डिगबोई - , असम

**Indian Oil Corporation Limited**

(Assam Oil Division)

Digboi - 786 171, Assam

Tel : 03751 - 264704 (O) 264703 (R)

Fax : 03751 - 264470 / 269015

E-mail : sarmaB@iocl.co.in

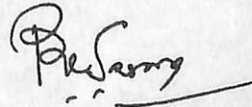
## MESSAGE

I am happy to know that Digboi College is going to publish its Annual Magazine in the first week of December 2006. I am sure, the magazine will help to showcase the talents of the students and teachers alike and highlight the achievements of the college.

The talents of our students need to be nurtured, which is very important for all round development of the society and this present generation will have to act as an icon and a source of enlightenment for the forthcoming generations.

Digboi College, over the years, has developed excellence in the field of education and also it has offered a platform for the students to shine in the field of sports, games and cultural activities. I wish further growth and prosperity for the college.

I also wish to congratulate the editorial board and all other persons connected in bringing out the Magazine and wish them all success.

  
(B. K. Sarma)

30.11.06



## Editorial...

"Ideals are like stars; you will not succeed in touching them with your hands.

But...following them you will reach your destiny."

Dear Reader,

As Digboi College marches forward towards new frontiers and ever expanding goals, I consider it a privilege to be associated with the magazine for the first time. True to the Digboi College vision and its educational philosophy, the magazine is a reflection of the sum total of our thoughts and aspirations.

The magazine is a labour of love it represents the creativity, thoughts, and combined effort of each individual from the Principal to the staff, students and the parents who have given the college a rock-hard reputation for excellence in every sphere. The magazine highlights the achievements of the college. It also showcases the beautiful expressions, intellectual, artistic and imaginative talents of our students, thus realizing the all round development of our students.

It is often said that success-minded people know that their success is a team effort. It takes much more than just individual effort to create or achieve something great. Sure, one can be successful on one's own, yet when one brings others into the picture, a synergy begins to build and one ends up with something greater than if one had done it all on one's own.

I express my heartiest gratitude to the Principal. Sri Ranjan Kr. Deb for creative suggestion and encouragement during the making of the magazine. The Editorial Board deserves special appreciation for their hard work and selfless dedication; I also thank all the members of D.C.S.U. for furnishing the reports of various college events and programmes. Last but not the least my thanks go to my dear students and parents for their overwhelming response, enthusiasm and contribution towards making the magazine a true reflection of their spirit, creativity and ingenuity.

With best wishes

Yours sincerely,

**Pankaj Agarwal**

Editor of the College Magazine  
D.C.S.U. 2005-2006



# Contents

<i>A</i> ssamese Section	-	1 - 14
<i>E</i> nglish Section	-	15 - 52
<i>P</i> hotographs	-	53 - 54
<i>H</i> indi Section	-	55 - 56
<i>N</i> epali Section	-	57 - 64





# পৰিবেশ সুৰক্ষা সংগ্ৰাম

ছাইলেণ্ট স্প্ৰিং

১৯৬২ চন। স্থান - আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰ। এখন কিতাপ প্ৰকাশ পালে। কিতাপখন প্ৰকাশ পোৱাৰ লগে লগে আমেৰিকা তথা সমগ্ৰ বিশ্বজুৰি এক নতুন জাগৰণৰ সৃষ্টি হ'ল। পৰিবেশ প্ৰদূষণ ভয়াৱহতা সম্পৰ্কত বিশ্ব-সচেতনতা আৰু জনমতৰ কৰাত এই কিতাপখনৰ অসামান্য অৱদান কোনেও নুই কৰিব নোৱাৰে। সেয়েহে প্ৰকাশৰ পিছৰ পৰাই 'ছাইলেণ্ট স্প্ৰিং' সমগ্ৰ মানৱ জাতি তথা প্ৰকৃতিৰ কল্যাণৰ অৰ্থে উৎসৰ্গিত 'সবাতোকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ নথি' ৰূপে বিবেচিত হৈ আহিছে। গ্ৰন্থখনত আধুনিক বিশ্বৰ মানুহৰ প্ৰকৃতি বিৰোধী কাৰ্যকলাপসমূহে কিদৰে মানুহৰ বাবেই কঢ়িয়াই আনিছে ভয়ংকৰ বিপদৰ জাননী তাক ফহিয়াই দেখুৱাৰ লগে লগে বিজ্ঞান প্ৰযুক্তিৰ উৎকৰ্ষতাৰ নামত কৃটিম ৰাসায়নিক দ্ৰব্যৰ প্ৰয়োগৰ ফলত উদ্ভৱ হোৱা জটিলতাৰ পৰা পশু-পক্ষী, উদ্ভিদকে ধৰি নিজকে সবাতোকৈ বুদ্ধিমান বুলি ভবা মানুহ জাতিটোৰো নিস্তাৰ নাই।

বিশ্ব-প্ৰকৃতিৰ এই বিপদৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ মতন দৃঢ় সংকল্প মনত লৈ যি গৰাকী লেখিকাই 'ছাইলেণ্ট স্প্ৰিং' ৰচনা কৰি উলিয়ালে, যাক আজিৰ বিশ্ব-মানৱে 'পৰিবেশ আন্দোলনৰ জন্মদাত্ৰী' ৰূপে শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰে তেওঁৰ নাম ৰাচেল লুই কাছ'ন।

১৯০৭ চনৰ ২৭ মে'ত আমেৰিকাৰ পেনছিলভেনিয়াৰ স্প্ৰিংডেল নামৰ ঠাইত ৰাচেল কাছ'নৰ জন্ম। সৰুৰে পৰা মাকৰ মুখত জীৱ-জন্তু, চৰাই-চিৰিকতি, প্ৰকৃতি আদিৰ সাধু শুনি শুনি অৰণ্যৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হৈছিল তেওঁ। জীৱ-জন্তু, চৰাই-চিৰিকতিৰ প্ৰতি সৃষ্টি হৈছিল এক অসাধাৰণ মমত্ববোধৰ। ফলত মাত্ৰ এঘাৰ বছৰ বয়সতে 'চেন্ট নিকোলাছ' নামৰ আলোচনীত তেওঁৰ প্ৰথমটো গল্প 'এ বেটল ইন দা ক্লাউডছ' প্ৰকাশ পায়। দেউতাকৰ মৃত্যু আৰু আৰ্থিক অনাটনৰ হেতু ৰাচেল কলেজীয়া শিক্ষা কালত সামুদ্ৰিক জীৱ-বিজ্ঞানৰ প্ৰতি আগ্ৰহী হৈও গবেষণাৰ কাম এৰি চাকৰিৰ সন্ধানত ঘূৰি ফুৰিবলৈ বাধ্য হ'ল। এলমাৰ হিগিন্স নামৰ এজন ব্যক্তিৰ সহায়ত তেওঁ এটি চাকৰি যোগাৰ কৰাৰ উপৰিও ১৯৪১ চনত সাগৰীয় প্ৰতীতি-পৰিবেশ আৰু বিভিন্ন প্ৰাণীৰ বিষয়ে 'আণ্ডাৰ দা ছী উইণ্ড' নামৰ এখন কিতাপ ৰচনা কৰে, যি বিশিষ্ট প্ৰকৃতিবিদ ৰূপে ৰাচেলক প্ৰতিষ্ঠিত কৰে। ১৯৫০ চনত তেখেতে তেখেতৰ গবেষণাৰ বিষয়বস্তুকলৈ 'দা ছী এৰাউণ্ড আছ' নামৰ গ্ৰন্থখন লিখি উলিয়াই প্ৰকাশ কৰে আৰু লগে লগে উক্ত গ্ৰন্থ 'বেষ্ট ছেলাৰ' ৰূপে পঢ়ুৱৈ সমাজত পৰিগণিত হয়। বিজ্ঞান সাহিত্যত বহুভূমীয়া অৱদানৰ বাবে শ্ৰীমতী ৰাচেললৈ 'জৰ্জ ৱেষ্টিং হাউছ বঁটা' আৰু 'বছৰৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ মহিলা সাহিত্যিকৰ' সন্মানো আগবঢ়োৱা হয়।

১৯৫৮ চনত আমেৰিকাৰ মাছাচুছেটছত প্ৰদেশত থকা ৰাচেলৰ বান্ধবী এগৰাকীৰ এখন পক্ষী উদ্যানৰ কাষৰ বিল এখনৰ পানীত বহুতো চৰাই যক্ষ্মাকাতৰ অৱস্থাত মৰি থকা দেখি এনে মৃত্যুৰ কাৰণ আগদিনা বিমানেৰে মহ নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে ডিডিটিয়ে নেকি বুলি ৰাচেলৰ বান্ধবী গৰাকীয়ে চিঠি লিখি জানিব বিছাৰিলে। বান্ধবীৰ এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ বিচাৰি বিষয়টোত গভীৰ অনুসন্ধান চলাই ভৱিষ্যৎ পৃথিৱীৰ এক ভয়াৱহ পৰিণতিৰ সম্ভৱনাত আতংকিত হৈ পৰিল ৰাচেল। তেওঁ বুজিলে ডিডিটিকে ধৰি খেতি পথাৰৰ অনিষ্টকাৰী কীট-পতংগ আৰু অন্যান্য অপতৃণনাশক নানা ৰাসায়নিক দ্ৰব্যৰ প্ৰয়োগে প্ৰকৃততে প্ৰকৃতি-পৰিবেশক ভয়ংকৰ ভাৱেই প্ৰদূষিত কৰি তুলিছে।





# প্ৰেম, অঃ প্ৰেম, চন্দ্ৰনা

শ্ৰীমতী দিতিমনী চেতিয়া

প্ৰেম আৰু মৃত্যু জীৱনৰ চূড়ান্ত স্পৰ্শকতাৰ অনুভূতি। কোনোবাই ক্ষনিকৰ বাবে হ'লেও মৃত্যুৰ চিন্তাৰ পৰা বেহাই নাপায়। এই অনুপম জীৱন জগত এৰি থৈ অন্য এখন নতুন জগতলৈ যোৱাৰ ভয়াবহ চিন্তাই জীৱনৰ অকলশৰীয়া মুহূৰ্তবোৰ কঁপাই তোলে। তেনেদৰে জীৱনৰ এক বিশেষ সময়ত সকলোবোৰ মন প্ৰেমানুভূতিৰে সিক্ত হৈ পৰে। জীৱন আৰু জগত সেউজীয়া অনুভৱ হয়। দুচকুত অযুত সপোনে লুকা-ভাকু খেলে। জীৱন হৈ পৰে সুৰভিময়, জগত হৈ পৰে জেনালাময়। যি এবাৰলৈ হলেও প্ৰেমত পৰা নাই তেওঁ জীৱনৰ আটাইতকৈ মূল্যবান অভিজ্ঞতাখিনিৰ কাম চাপিব পৰা নাই। এটা মাথো শব্দ - “প্ৰেম”।

সমস্ত পৃথিৱীৰ পংকিলতাৰ বিপৰীতে এটা মাথো প্ৰেৰণাময় শব্দ। সকলো বিশ্বাসহীনতাৰ বিপৰীতে গভীৰ বিশ্বাস। সকলো আত্মহীনতাৰ বিপৰীতে গভীৰ আত্মবিশ্বাস। সকলো অস্থিৰতাৰ বিপৰীতে এজীৱ আৰু জীপাল আশা এটা মাথো শব্দতেই সোমাই যেন লুকাই আছে। হয়, সঁচাকৈয়ে মানুহ মৃত্যু বিজয়ী হ'ব খোজে, এই প্ৰেমৰ যোগেৰে। প্ৰেমেৰে মানুহে জীৱন সজাব খোজে জীৱন সুন্দৰ কৰিব বিচাৰে। সকলো নশ্বৰতাৰ বিপৰীতে জীৱনত এটাই মাথো অবিদ্যৰ সম্পদ - ‘প্ৰেম’।

“প্ৰেম এক স্বৰ্গীয় অনুভূতি”

স্বৰ্গিল অভিজ্ঞতা আৰু ভোকাতুৰ আত্মাৰ আহাৰ। প্ৰেম অবিহনে আত্মা ক্ষুধাতুৰ। ‘প্ৰেম’ হৈছে আত্মক পৰিষ্কাৰ কৰা মাধ্যম। যৌৱনত যাৰ জীৱনলৈ আহিছে এই সুকোমল অনুভূতি তেওঁ অনুভৱ কৰিছে আত্মাৰ নিৰাপত্তা, সুৰক্ষা আদি। তেওঁ অনুভৱ কৰে ‘মই এই বিশ্বত অকলশৰীয়া নহয়’। তেওঁ বিচাৰি পায় শান্তিৰ মাজুলি। আশাৰ উৎস। জোনাকৰ গান - - -।

নাৰীৰ দেহ বস্তীক লৈয়ে পুৰুষৰ অন্তৰত ‘প্ৰেমৰ’ উন্মেষ ঘটে। নাৰীৰ দেহ এক পৱিত্ৰ মন্দিৰৰ দৰে। পুৰুষে নাৰীৰ দেহ মন্দিৰৰ আনন্দ আৰতিৰ মংগল উৰুলি শুনিবলৈ বাধ্য আৰু প্ৰেমানুভূতিৰ অংকুৰণত এয়ে প্ৰথম খোজ। অৰ্থাৎ দেহ বস্তিৰ পোহৰক বাদ দি প্ৰেমানুভূতিৰ অংকুৰণত হ'ব নোৱাৰে। প্ৰেমৰ ক্ষেত্ৰত শাৰীৰিক অস্থিত্বৰ গুৰুত্ব সৰ্বাধিক। কিন্তু প্ৰেমানুভূতি এনে এক শক্তিশালী অবাংময় সময়ত হৈ দৈহিক অস্থিত্বৰ কথা পাহৰি আত্মিক স্বৰলৈ গতি কৰে আৰু এয়েই প্ৰেমৰ চূড়ান্ত ৰূপ।

প্ৰকৃত প্ৰেমৰ পথ কেতিয়াও ৰজু নহয়। প্ৰকৃত প্ৰেমৰ পথ একা বেকা কেঁকুৰী বহুত। প্ৰকৃত ভালপোৱাত আছে উপৰ্যুপৰি সংঘাত। কিন্তু প্ৰেমৰ ক্ষেত্ৰত এই সংঘাত অনিবাৰ্য। সোণ পুৰিলে

যেনেদৰে উজ্বল হয়, প্ৰেমৰ ক্ষেত্ৰত সংঘাতে প্ৰেমানুভূতি অধিক পৰিমাণে গভীৰ কৰি তোলে, অধিক পৰিমাণে ভাস্কৰ কৰি তোলে।

যিকোনো বস্তু অনায়াসে লাভ কৰিলে তাৰ মূল্য অনুভূত নহয়। সংগ্ৰাম আৰু সংঘাতৰ অন্তত লাভ কৰা বস্তু মূল্য অধিক। প্ৰেমৰ ক্ষেত্ৰতেই হওঁক অথবা জীৱনৰ অন্যান্য ক্ষেত্ৰতেই সংঘাত অপৰিহাৰ্য। সংঘাতে জীৱনত লুকাই থকা সত্যবোৰ পৰিষ্কাৰ কৰি তোলে। সেয়েহে সংঘাতৰ জুইত পৰি উজ্বল হৈ উঠিবলৈ শিকিব লাগে, সংঘাতৰ জুইত ছাই হৈ যাব নালাগে।

“সংঘাতে আনি দিয়ে জীৱনৰ নতুন তৰংগ।”

জীৱনৰ বহুত গোপন কথাৰ স্মৃতি যেনেদৰে শ্মশানত শেষ হয় তেনেদৰে প্ৰকৃত প্ৰেমৰ স্মৃতিও শেষ হয় জীৱনৰ অন্তিম ক্ষণত, অন্তিম শ্মশানৰ ছাইৰ মাজত। জীৱন গতিশীল, গতিশীল জীৱনে স্বাভাৱিক ভাৱেই নতুনত্বক স্বীকাৰ কৰি লয়। হলেও প্ৰকৃত প্ৰেম এনে শক্তিশালী হাজাৰ মৰমৰ মাজতো হাজাৰ সুখ স্বপ্নৰ মাজতো জীৱনৰ একান্ত মূৰ্তবোৰ প্ৰকৃত প্ৰেমৰ সোণালী সোঁৱৰণীয়ে মন দাপোনত লুকা-ভাকু খেলে।

অৰ্থ বিচাৰি পায় কবিয়ে কৈ উঠিছে :-

‘তুমি গোলাপৰ লভিছোঁ পৰশ প্ৰিয়া

কঁইৰে শংকা মোৰ নাই।’

জীৱনৰ পৰা প্ৰেম যেতিয়া অন্ত নিৰ্শিত হয় জীৱনৰ অৰ্থও নোহোৱা হৈ যায়। আশাহানতাই মৃত্যুৰ নামান্তৰ।

“জীৱন গছপুলি, আশা তাৰ সঞ্জীৱনী।”

আৰু প্ৰেম এই আশাস্বৰূপ সঞ্জীৱনীৰ ইন্ধন। যিকোনো পৰিস্থিতিতেই যিকোনো সংঘাততেই জীৱনক ভাগি পৰিব দিয়া অনুচিত। হয়, প্ৰেমত সংঘাতে জীৱনৰ উদ্দেশ্য নোহোৱা কৰি তুলিব খোজে, জীৱন অৰ্থহীন কৰি তুলিব খোজে, সপোন পুৰি ছাই কৰি মৰুভূমিত পৰিণত কৰিব খোজে যিহেতু সংঘাত প্ৰেমৰেই এক নিজস্ব সত্য।





# প্ৰহেলিকা

ববিতা গগৈ

বৰ্ষনমুখৰ নিশা।

বিজুলী, ঢেৰেকণিৰে আকাশ মুখৰিত হৈ পৰিছে। মাজে মাজে বতাহৰ সোঁ-সোঁৱনিৰ শব্দ শুনা গৈছে। তেনে সময়ত এখন মাৰুতী কাৰ আহি এটা দুমহলীয়া ঘৰৰ আগত জোৰেৰে ব্ৰেক মাৰি বৈ গ'ল। ঘৰটো প্ৰথমেশ আগৰৱালাৰ। এজন প্ৰখ্যাত ব্যৱসায়ী। ক'লাবজাৰৰ এক নম্বৰৰ দালাল। তেওঁ শুবলৈ যো-জা কৰিছিলহে। এনেতে কাৰৰ আৰোহী এজন দুৱাৰ খুলি ওলাই আহি দীঘল দীঘল খোজেৰে আগৰৱালাৰ ঘৰৰ বাৰান্দাত উঠিলহি। বাৰান্দাৰ লাইটটোৰ কম পোহৰৰ মাজেৰে আগন্তুকৰ হাতত এখন ধাৰাল চুৰি চিকমিকাই উঠিল। আগন্তুকে জোৰেৰে কলিং বেলত হেঁচা দিলে।

খস্তুক পাচতেই মুখেৰে ভোৰভোৰাই আগৰৱালাই দুৱাৰখন খুলি বাহিৰলৈ চালে। আগন্তুকে তৎক্ষণাত ভিতৰলৈ সোমাই দুৱাৰ বন্ধ কৰি দিলে। আগৰৱালা হতস্তৰ হৈ পৰিল। নিয়ন লাইটৰ পোহৰত দেহৰ সৰ্বাংগ আভাৰকোটেৰে ঢাক খোৱা ফ্ৰেন্সকাট দাড়ি গোফেৰে থিয় দি থকা উজ্বল ব্যক্তিত্বৰ মানুহজনক খেদি আগৰৱালা চকখাই উঠিল। এনে চেহেৰাৰ এজন মানুহেই আছিল; যাৰ নাম আছিল সশ্ৰীট। যাক তেওঁ ছমাহ পূৰ্বে হত্যা কৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বালিত পুতি থৈ আহিছিল। এইটো তেনেহ'লে ভূত নেকি? ভবাৰ লগে লগে এই নৱেম্বৰ মাহৰ হাড় কপোৱা শীতটো আগৰৱালা কপালত বিন্দু বিন্দু ঘামৰ কণিকা বিৰিঙি উঠিল। মুখেৰে অক্ষুট স্বৰত দুটা শব্দহে ওলাই আহিল, “সশ্ৰীট, তই....!!!”

“অ, মই সশ্ৰীট। চিনি পালি তেহেলে, মই মৰিলো বুলি ভাবিছিলি নহয়নে, হাঃ হাঃ হাঃ..... শুন মুৰ্খ, মই তোক হত্যা কৰি তোৰ প্ৰতাৰণাৰ প্ৰতিশোধ ল'বলৈ আহিছো।” আগন্তুকে হৈ উঠিল।

“মোক মাফ কৰি দে সশ্ৰীট। নাজানি ভুল হৈ গল।” আগৰৱালাই কাওবাও কৰি ক'লে।

“তোৰ দৰে বেইমানক মই ক্ষমা কৰিম? অৱশ্যে.....” অলপপৰ চিন্তা কৰি সশ্ৰীটে কলে, “ঠিক আছে, মোক পাঁচ লাখ টকা নগদ এতিয়াই দিলেহে তই পৰিত্ৰাণ পাবি।”

“কিন্তু, ইমান টকা মই লগত নাৰাখো। এতিয়া ক'ৰপৰা দিম?” আগৰৱালাই মৰিবলৈ সাজু হ'। এইবুলি কৈ আগন্তুক ওৰফে সশ্ৰীট দুখোজ আঙুৱাই গ'ল।

“নাই নাই.....মোক নামাৰিবি। মই টকা দিম। তই ইয়াৰপৰা গুচি যা।”

আলমাৰী খুলি এটা ব্ৰিফকেচত পাঁচলাখ টকা সুমোৱাই আগৰৱালাই সশ্ৰীটলৈ আগবঢ়াই দিয়াৰ চলেৰে শৰীৰৰ সৰ্বশক্তি প্ৰয়োগ কৰি সশ্ৰীটৰ মূৰলৈ বুলি লক্ষ্য কৰি দলিয়াই দিলে। কিন্তু সশ্ৰীটে ব্ৰিফকেচটো আলাসতে ধৰি পেলালে। আৰু স্প্ৰিংবদৰে জাঁপমাৰিআগৰৱালাক পেলাই লৈ



তাৰ বুকুত বহি ল'লে। তাৰ পাচত চুৰিখন ডিঙিত হেচি ধৰি ক'লে, “তই মোক কিয় হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছিলি ক’; নহলে সাৰি যাব নোৱাৰিবি।” আগৰৱালাই মনে মনে ব'ল।

“ভালে ভালে ক' নহ'লে.....” সশ্রুটে হাতৰ গতিৰে আগৰৱালাৰ গলখনত এটা পূৰ্ণহতীয়া কোব মাৰিলে। অসহ্য যন্ত্ৰনাত দাঁত কামুৰি আগৰৱালাই চিঞৰি উঠিল, “ক'ম, ক'ম, মোক নামাৰিবি পানী.....”

সশ্রুটে তাজ্জহাতত এগিলাচ পানী তুলি দিলে।

পানীগিলাচ ক' কৈ পি লৈ আগৰৱালাই কবলৈ ধৰিলে, “তইতো জানই সশ্রুট, মই কাকো বিশ্বাস নকৰো। তই মোৰ লগত পাচ বছৰ কৰি দেখা পাইছিলি যে কাৰোমাক বিশ্বাসঘাতক কৰা গ'ম পালেই মই নিজহাতে তাক খতম কৰো। মহেন্দ্ৰ, জাভেদ আৰু প্ৰফুল্লক মই সেইদৰেই বিশ্বাসঘাতক বুলি ভাবি হত্যা কৰিছিলো। সিহঁতৰ ডেডৱডি পাৰ্কত পেলাই দিছিলো। পুলিচে আজিলৈকে হত্যাকাৰীক বিচাৰি উলিয়াব নোৱাৰিলে। তোকে মই সন্দেহবশত হত্যা কৰিছিলো। কাৰণ সেই চাৰি কোটি টকাৰ ড্ৰাগছথিনি। সেইথিনি পুলিচে তোৰপৰা গুলীয়াগুলী কৰি কাঢ়ি লৈছিল। তই পলাই আহি মোক সেই কথা কোৱাত মই বিশ্বাস কৰা নাছিলোঁ। মই ভাৰিছিলো যে তই সেইথিনি সবকোৱাৰ বুদ্ধি কৰিছ। সেয়ে মই তোক আধামৰা কৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বালিত পুতিবলৈ গৈছিলো। ঠিক তেনেকুৱাতে পুলিচৰ গাড়ীৰ চাইৰেণৰ শব্দ শুনি ততাতৈয়াকৈ ওপৰত পুতি থৈ আহিছিলোঁ। তোৰ ভাগ্য ভাল; সেইবাবলৈ বাচি গ'লি। কিন্তু.....” উশাহ সলাই আগৰৱালাই কঠিন স্বৰত ক'লে, “কিন্তু, এইবাৰ তই নমৰালৈকে এৰি নিদিওঁ।” এইবুলি কৈ সি বেৰত থকাৰ চুইচ ব'ৰ্ডৰ ফালে হাতখন আগবঢ়াওঁতেই এটা বজ্জকঠিন শব্দত উচপ খাই উঠিল, “হেণ্ডছ আপ্ মিঃ প্ৰথমেশ আগৰৱালা, ইউ আৰ আগুৰ এৰেষ্ট। সশ্রুট, মহেন্দ্ৰ জাভেদ আৰু প্ৰফুল্লক হত্যাৰ অপৰাধত তোমাক গ্ৰেপ্তাৰ ক'ৰা হ'ল।”

আগৰৱালাই দুৱাৰমুখলৈ ঘূৰি চায় দেখে হাতত উদ্যত ৰিভলভাৰ লৈ এচ, পি, সোমন চাংকাকতি বৈ আছে। লগত সমগ্ৰ পুলিচ বাহিনী। কিংকৰ্তব্যবিমূঢ় হৈ সি বৈ গল। এচ, পি, চাংকাকতিয়ে তাৰ হাতত হেণ্ডকাফ লগাই দিলে।

সেই সময়তে সশ্রুটে একে আঁজোৰে মুখৰ দাড়ি-গোফ একৰাই পেলালে। মুখত এটা মিচিকিয়া হাঁহিৰে ডিটেকটিভ ইন্সপেক্টৰ অসীম বৰুৱাই আগৰৱালালৈ চাই ক'লে, “মই দুঃখিত আগৰৱালা। আপোনাক জেল হাগোতৰ ভাত খুৱাবলৈ এই কেচটোৱেই যথেষ্ট।” এইবুলি কৈ বৰুৱাই পকেটৰ পৰা মিনি টেপৰেকৰ্ডাৰটো বাহিৰ কৰি তাৰপৰা কেছেটো উলিয়াই দেখুৱালে।

আগৰৱালাৰ মুখৰ বৰণ ক্ৰমান্বয়ে শেঠা পৰি গৈছে।



# “সহায়ৰ হাত”

শ্ৰী যদুমনি দত্ত (মুন)

চৰিত্ৰ সমূহ : সাজ-পাৰ

মুন্না	:	পিন্ধনত উচ্চমান সম্পন্ন সাজ থাকিব।
মৃদুল	:	পিন্ধনত উচ্চমান সম্পন্ন সাজ থাকিব।
দত্ত	:	নিজৰ ইচ্ছা অনুসৰি সাজ পিন্ধিব।
ঘনীকৰ্ন	:	পিন্ধনত হাফপেণ্ট আৰু গেঞ্জি।
মাজনী	:	চুইদাৰ বা জিনছৰ সাজ পিন্ধিব পাৰে।
মৌচুমী	:	মাজনীৰ দৰে সাজ পৰিহিত কৰিব পাৰে।

নাটকখনি পৰিবেশনৰ বাবে এটি কোঠাত এখন বিছনা, এডাল আলনা, এখন টেবুল, দুই/তিনিখনমান চকী, এটা কলমডানি, কেইখনমান কিতাপ পত্ৰ, বেৰত চিনেমাৰ অভিনেতা অভিনেত্ৰীৰ ফ'টো সজাই ৰাখিব।

(আৰু কাপোৰ উঠাৰ লগে লগে দৰ্শকে মুন্না নামৰ চৰিত্ৰটোৱে বিছনাত পৰি ছিগাৰেট ছুপি থকা দেখিবলৈ পাব। খন্তেক সময়ৰ পাছত তাৰ মোবাইল ফোনটো বাজি উঠিব। সি খৰখেদাকৈ ফোনটো লৈ তাত ভাহি অহা নম্বৰটোলৈ খন্তেক সময় চাই ৰব আৰু নম্বৰটো বিছপি কৰাৰ লগে লগে নেপথ্যৰ পৰা ভাহি আহিব পূৰুষ কঠৰ গলগলিয়া শব্দ)

— কোন? অ' মুন্না। তোমাৰ দিনকাল বিলাক বৰ সুখেৰে পাৰ হৈছে যেন পাওঁ। মুন্না তুমি বৰ বেয়া কাম কৰিছা। যাৰ বাবে ছাৰে তোমাৰ ওপৰত সন্তোষ হব পৰা নাই। ছাৰে কৰিবলৈ দিয়া কাম বিলাক ভালদৰে সমাপন কৰা নাই। মুন্না তুমিতো জানাই যে আমাৰ ছাৰে ভালমানুহ বিলাক বৰ বেয়া পায় আৰু বেয়া মানুহক খুব মৰম কৰে। আৰু তুমি এতিয়া ভাল মানুহ হবলৈ আগবাঢ়িছা।

মুন্না : (খঙত কপালৰ ঘাম বিলাক মছি মছি) — ঐ, ঐ, তহঁতে মোক ভয় দেখুৱাবলৈ আহিছে। মই তহঁতৰ ছাৰ নালাগে কাৰোলাকো ভয় নকৰো। ভয় কৰ তহঁত। ভয় কৰে তহঁতৰ দৰে ছাল ছিগা ভিকছবোৰে। মই, মই ভয় নকৰো। মোৰ ওচৰত চেৰ টকা আছে।। (আনফালে চুইছটো অফ কৰি দিয়ে) এই ভিকছব চুইউ বন্ধ কৰি দিলি কিয়। অ'ন কৰ। ছাঞ্জা ভয়-পেপুৱাবোৰ - তহঁতক মই শেষ কৰি দিম। শেষ কৰি দিম। (পেকেটোৰ পৰা ছিগাৰেট এটা উলিয়াই লয়। কিন্তু সেই চিগাৰেটো খন্তেক সময় হাতত লৈ কিবা এটা চিন্তা কৰি দূৰলৈ দলিয়াই পঠিয়াই আৰু খন্তেক সময়ৰ বাবে মুখখন হাতৰে টামি ধৰে আৰু উন্মাদৰ দৰে কোঠাটোৰ ইফালৰ পৰা সিফাললৈ অহা যোৱা কৰে। আৰু চিঞৰি চিঞৰি কবলৈ ধৰে -

মুন্না : টকী, টকা চেৰ টকা। লাখ টকা, কোটি টকা। যিমান দৰকাৰ সিমান টকা। তহঁতক টকা মই



দিম। তহঁতক মই লাখপতি, কোটিপতি বনাই দিম। তহঁত মাথো মোৰ ওচৰলৈ আহ। (খস্তুক সময় কিবা চিন্তা কৰি) - নই, কোনো দৰকাৰ নাই। তহঁত মোৰ ওচৰলৈ অহাৰ কোনো দৰকাৰ নাই। তহঁতি তহঁতৰ নিজৰ নিজৰ মূৰৰ ওপৰলৈ চা। তহঁতৰ মূৰৰ ওপৰত টকা বিলাকে কেনেকৈ চিঞৰ বাখৰ লগাইছে, তহঁতে দেখা নাই। তহঁতে সেইবোৰ খাপ মাৰি মাৰি ধৰ। ধৰি ধৰি নিজৰ জেপত ভৰাই থ'। নাই তহঁতৰ এই সাহস নাই। তহঁতৰ এই দুৰ্দৰ্শা। তহঁতৰ দুৰ্দৰ্শা তহঁতৰ অৱস্থা দেখি সেই শটকীয়া নোটখনৰ মহাত্মা গান্ধীয়ে কেনেকৈ ইতিকিং কৰি হাঁহিছে, তাক দেখি তহঁতৰ লাজ লগা নাইনে? তহঁতৰ লাজ নাই। তহঁতৰ লাজ নাই। (সি জোৰেৰে উঠে আৰু হাঁতি হাঁহিয়ে বিছনাত শুই পৰে। ক্ষস্তুক সময় সেইদৰে পৰি থাকে আৰু ক্ষস্তুক সকয়ৰ পাছত মাজনী নামৰ ছোৱালী চৰিত্ৰটো মঞ্চলৈ প্ৰবেশ কৰে। তাইক অহা দেখি ভয়ত বিছনাত বহি পৰে আৰু এটা হুমুনিয়াহ এৰি কপালৰ ঘাম মচি মচি কবলৈ আৰম্ভ কৰে -

মুন্না : অ' মাজনী, ক'ৰ পৰা আহিলা?

মাজনী : কলেজৰ ফাললৈ আহিছিলো কিন্তু কলেজত তোমাক নেদেখি ভবিলো, তোমাৰ ৰুমৰফালে পাক এটা মাৰি যাওঁ।

মুন্না : মাজনী, তুমি এইদৰে মোৰ ওচৰলৈ আহি থকাটো ভাল হোৱা নাই নেকি?

মাজনী : কিয়?

মুন্না : তুমি নাভাৰিবা যে মোৰ ওচৰলৈ তুমি অহাৰ বাবে মই বেয়া পাইছো। তুমি এইদৰে আহিলে মই অকনো বেয়া নাপাও। বৰঞ্চ বহু বহু ভাল পাও। কিন্তু -----।

মাজনী : কিন্তু, কিন্তু কি? ৰখি গলা যে?

মুন্না : নহয় মানে, তুমি এইদৰে মোৰ ওচৰলৈ আহি থকা দেখি সমাজৰ আন দহে জনে সন্দেহ কৰিছে হয়তো দুই এদিনৰ পাছত তোমাৰ-মোৰ সঁছা সম্বন্ধক অপবাদ হিচাপে চহৰ নগৰৰ অলিয়ে গলিয়ে আলোচনা কৰিব। মই নিবিচাৰো যে তোমাৰ মোৰ -----।

মাজনী : অ' সেই কথা। পিছে শুনা যে আন দহজনে মোৰ হৃদয়ৰ গৰাকী নহয়। মাত্ৰ তুমিহে মোৰ হৃদয়ৰ গৰাকী। আৰু সেই গৰাকীৰ ঘৰলৈ চাকৰনী যেতিয়াই মন যায় তেতিয়াই আহিব। তাত কাৰোবাৰ সমালোচনাই কোনো দেৱাল বান্ধিব নোৱাৰে। তোমাৰ মোৰ মাজৰ সঁছা প্ৰেমক কোনো বিছিন্ন কৰিব নোৱাৰে।

মুন্না : (অলপ খঙত) মিছা কথা। তুমি কোৱা এই সকলো মিছা। কাৰণ তোমাৰ সঁছা প্ৰেমৰ বান্ধোনে মোক বান্ধি ৰাখিব পৰা নাই। নহলেনো তোমাক এৰি -----।

মাজনী : তোমাক এৰি মানে মই আন কাৰোবাৰ প্ৰেমত পৰিছো। নাথাকিব পাৰে তোমাৰ দৰে তাইৰ ৰূপ, যৌৱন, দেহত ৰসৰ ভৰাল। কিন্তু তাইৰ আছে বহু ধন, বহু সম্পত্তি, তোমাৰ তাইৰ আধাও নাই। তেনে ক্ষেত্ৰত তোমাক পাহৰি তাইৰ প্ৰেমত পৰাতো, অ' তাইৰ টকাৰ প্ৰেমত পৰা একো ভুল কাম নহয় যেন অনুমান হয় তুমি কি ভাৱা মই নাজানো কিন্তু মই জানো যে আজিৰ দিনত টকাৰ বাহিৰে আন একো শ্ৰেষ্ঠ নহয়।

মাজনী : মুন্না, তুমি এইবোৰ ----- ?

মুন্না : কবলৈ পাহৰিছিলোৱেই, তাইৰ -----।

মাজনী : বহু, বহু, মুন্না তুমি এইবোৰ কি বকি আছ। তোমাৰ হৈছে কি? (এনেতে প্ৰতিযোগিতা বজোৱা



ৱানিং বেল এটা বজাই বজাই ঘণ্টাকৰ্ন নামৰ চৰিত্ৰটো মঞ্চত প্ৰবেশ কৰে।)

ঘণ্টাকৰ্নঃ (ক্ৰিং ক্ৰিং) বাইদেউ আপুনি আহিলে যেতিয়া ভালেই হ'ল দিয়ক।

মাজনীঃ ঘণ্টা, দাদাৰ কি হৈছে তই কব পাৰিবনে।

ঘণ্টাকৰ্নঃ বাইদেউ মই ঘৰলৈ গৈছিলো। কালি আহি পাইছোহি। কিন্তু আহি পোৱাৰ সময়ৰ পৰাই দেখো যে, দাদাৰ কিছুমান আজৰ আচৰণ। যিবোৰ আচৰণ মই আগতে কেতিয়াও দেখা নাই।

মাজনীঃ কি আচৰণ, কেনেকুৱা আচৰণ?

মুন্না : ঘণ্টা তই মনে মনে থাক আৰু যদি মনে মনে থাকিব নোৱাৰ ইয়াৰ, পৰা ওলাই যা। আমাৰ কথাৰ মাজত তই মাত নামাতিলৈ হব।

মাজনীঃ কিয় মাত নামাতিব সি? ক ঘণ্টা, তই ভয় নকৰিবি।

ঘণ্টাকৰ্নঃ বাইদেউ মই অহাৰ দিনৰে পৰা দাদাই মই বনোৱা একো খাব নিবিচাৰে। বাহিৰত কিবা খাই আহে আৰু ঘৰলৈ আহি কিবা কিবি খন বলকি থাকে।

মুন্না : ঘণ্টা তই মোৰ আগৰ পৰা যাবিনে, মই তোৰ আগলৈ যাওঁ। (ঘণ্টাকৰ্ন উলাই যায়। মাজনীয়ে পাছফালৰ পৰা চিঞৰি ৰখিবলৈ কয় কিন্তু নৰখে।)

মাজনীঃ তুমি তাক কিয় খেদি পঠিয়ালা। (মুন্না মুখলৈ চায়। মুন্নাই চকী এখনত বহি পৰে আৰু লাহে লাহে কবলৈ ধৰে)

মুন্না : মাজনী, তুমি জানানে যে, ঘণ্টাই হাতত সেই বেলটো কিয় লৈ ঘূৰি ফুৰে।

মাজনীঃ সেই কথা জনাৰ মোৰ প্ৰয়োজন নাই।

মুন্না : ঘণ্টাই কাৰেণ্টৰ কলিং বেল বজাবলৈ ভয় কৰে, জানোছা, তাক কাৰেণ্ট ছৰ্ট কৰে। সি ---  
---- ।

মাজনীঃ তুমি নিজৰ কথা কোৱা।

মুন্না : (অলপ খঙত) তুমি ইমান ভয় খাব লগা এতিয়াও একো কটনা সংঘটিত হোৱা নাই। তাই এতিয়াও মোৰ হৃদয়ত ঠাই দখল কৰি পৰা নাই। তাই এতিয়াও মোৰ জেপৰ মনি বেগতহে সোমাই আছে। কিন্তু অতি সোনকালে যে তাইৰ হৃদয় দখল কৰি মই নিশ্চিত, তুমি তাইক মোৰ মনি বেগৰ পৰা আতৰাই পঠিওৱাৰ সময় আছে। যদি পাৰা আঁতৰাই পঠিওৱা।

মাজনীঃ এবাৰৰ বাবে তাইক দেখুৱাব পাৰিবনে।

মুন্না : ৰবা, মাত্ৰ এক মিনিট ৰবা। সি জেপৰ পৰা মনি বেগৰ পৰা মনি বেগৰ পৰা এখড় শটকীয়া নোট উলিয়াই তাইৰ আগত দাঙি ধৰে।

মাজনীঃ এইয়া কি? এয়া পইছাহে।

মুন্না : তুমি ইতিকিং নকৰিবা মাজনী। এয়া পইছা নহয়। এইয়া টকা। আৰু এই টকাৰ প্ৰেমতেই মই পৰিছো। পীয টকাই মোক তোমাৰ কাষৰ কৰা বহু দুৰলৈ কাঢ়ি নিছে। আঁতৰাই কিছে বুলি ইয়াত কথা পিটিকি আছে। (মাজনীলৈ চায়) মাজনী, তুমি কান্দিছা যে (মুন্নালৈ চায়) তুমি কিবা কলা। (ঘণ্টাকৰ্ন পুনৰ সুমাই আহে)

ঘণ্টাকৰ্নঃ দাদাই মাজনী বাইদেউৰ আগত আন কাৰোবাক ভাল পাওনে কি বুলি কলে। মই বাহিৰৰ পৰা



শুনি আছিলো।

মৌচুমিঃ মুন্না, তোমাৰ হৈছে কি?

মুন্না : কি হৈছে মোৰ? মোৰ কি হৈছে কৈ'তা মোৰ একোৱেইটো হোৱা নাই।

মৃদুল : ইয়াৰ একো হোৱা নাই। (অলপ পৰ ৰখি) ই মাত্ৰ পাগল হৈছে।

মুন্না : (খঙত) অ', অ' মই পাগল হৈছে। লৈ যোৱা পাগলাখানালৈ। সেই পাগলখানাৰ পাগলাবোৰৰ লগত থাকি ম ভালহৈ যাম, আনন্দিত হম সুখি হম।

(এনেতে ও,চি, দত্ত নামৰ চৰিত্ৰটো মঞ্চত প্ৰবেশ কৰে।)

দত্ত : মুন্না এয়া তুমি অভিনয় কৰিছ। তাৰ বাদে আৰু একো নহয়।

মৃদুল : আপুনি ----- ?

দত্ত : মই ও,চি, দত্ত।

ঘণ্টাকৰ্নঃ তাৰ মানে আপুনি পুলিছ।

দত্ত : তাত তোমাৰ সন্দেহ আছে মি. ঘণ্টাকৰ্ন।

ঘণ্টাকৰ্নঃ আছে, সন্দেহ আছে। আপোনাৰ গাত দেখুন পুলিছৰ সাজ নাই। তেনে ক্ষেত্ৰত আপুনি ও,চি, দত্ত বা পুলিছ কেনেকৈ হব পাৰে।

দত্ত : (হাঁহি মাৰি) পুলিছৰ সাজ নাখাকিলেও মই পুলিছেই হয়। এইয়া চাওক। (নিজৰ আইডেন্টি কাৰ্ডখন সকলোৱে আগত দাঙি ধৰে)

মৌচুমীঃ আপুনি ইয়াত ----- ?

দত্ত : মুন্নাৰ এৰেষ্ট কৰিবলৈ। (সকলো আচৰিত হয় আৰু ইজনে আনজনৰ মুখলৈ চায়)

মাজনীঃ কিয়?

দত্ত : কিন্তু নকৰো।

মুন্না : কি নকৰিব, কাৰক কোৰণ পাগল থানা।

মাজনীঃ তুমি কাপুৰুষ মুন্না। তুমি কাপুৰুষ।

ঘণ্টাকৰ্নঃ ছাৰ মোৰ মতে দাদা কাপুৰুষ নহয় এজন বাৰ পুৰুষ। যিয়ে নিজৰ আগত যে এটা ভয়ংকৰ বিপদ ৰৈ আছে, সেই কথা জানিও ----- ।

মৃদুল : যিজন লোকে কোমাক, তোমাৰ, ঘৰখনক বিপদৰ সময়ত সহায় কৰিলে সেই মানুহজনৰ ওপৰত তুমি মোৰ মতে মানুহজন ভালেই হওক বা নহওক তেওঁতো তোমাৰ বিপদৰ বন্ধু।

মুন্না : প্ৰয়োজন নাই তেনে বিপদৰ বন্ধু। যি বন্ধুৱে সহায়ৰ নামত খালত পেলাই ৰং চাই থাকে। বহু বিধৰা মাকৰ সপোন ভাঙি চুৰমাৰ কৰে।

মৌচুমীঃ তুমি সেই সময়ত প্ৰতিবাদ নকৰিলা কিয়।

মুন্না : তেতিয়া মোৰ ওচৰত প্ৰমাণ নাছিল আৰু এতিয়া চেৰ আছে। মাত্ৰ প্ৰয়োজন আপোনালোকৰ (দত্তলৈ চায়) তোমালাকৰ (আন সকললৈ চায়), তোৰ সহায় (ঘণ্টাকৰ্নৰ ওচৰত হাত যোৰ কৰি)

মৃদুল : তোমাৰ হাতত চেৰ টকা দেখি তোমাৰ ঘৰৰ মানুহে প্ৰধানকৈ তোমাৰ মাৰাই প্ৰশ্ন কৰা নাছিল





নে?

মুন্না : কৰিছিল। বহু প্ৰশ্ন কৰিছিল? কিন্তু নপঢ়া নুশুনা এজনী বিধৱা মানুহক ঠগিবলৈ কিমান বুদ্ধিৰ প্ৰয়োজন।

দত্ত : আমি তোমাক সহায় কৰিব। তুমি মাত্ৰ তেওঁৰ নামটো এবাৰ আমাক জানিবলৈ দিয়া।

মুন্না : তেখেত ভৃগুৰাম বৰ্মন।

দত্ত : ভৃগুৰাম বৰ্মন। বিশিষ্ট সমাজসেৱক ভৃগুৰাম বৰ্মন। (ইজনে সিজনৰ মুখলৈ চায়) আৰ কাপোৰ পৰে।

সমাপ্ত

জেইলখান এখন বৰ দৰকাৰ হৈছে

দত্ত : তুমি যতেই নাথাকা লাগিলে, কেতিয়াও সুখেৰে থাকিব নোৱাৰা। তাৰ বদলি তোমাৰ অন্তৰৰ সন্তাপ আমাৰ মাজত ভাগ কৰি দিয়া।

মাজনী: আমিও তোমাক সেই ক্ষেত্ৰত সহায় কৰিম।

মৌচুমী: অ' আমি তোমাক সহায় কৰিম।

মৃদুল : ইমানবোৰৰ সহায় থাকোতে, তুমি কিয় ভয় কৰিছা। (মুন্না অলপ সময় মনে মনে থাকিল আৰু লাহে কবলৈ আৰম্ভ কৰে)

মুন্না : শুনক। মই মেট্ৰিক পাছ কৰাৰ পাছৰ মছৰত মোৰ ভণ্ডিয়ে মেট্ৰিক পাছ কৰিছিল, প্ৰথম বিভাগত লেটাৰ নম্বৰো পাইছিল। কিন্তু

দত্ত : ৰখি নাযাবা, কৈ যোৱা।

মুন্না : কলেজত তাইৰ নাম লগাবলৈ টকাৰ গোট থোৱা নাছিল। বিধৱা মাকে কোনেও ধাৰলৈ টকা দিয়া নাছিল। বৰঞ্চ মোক কলেজত নাম ভৰ্ত্তি কৰিবৰ সময়ত ধাৰ লোৱা টকা বিচাৰি তাঁত বাতি পৰিছিল। মই কিবা পঞ্জি পাবো বুলি ভাৰি হাত পাতিছিলো এজন মানুহৰ ওচৰত। তেখেতে মোক সহায় কৰিছিল। তেওঁৰ ব্যৱসায় মোকো নাম লগাই দিছিল। আজি লৈকে মই এই ব্যৱসায় কৰি বহু টকা কামালো। কিন্তু সেই ব্যৱসায়ৰ টকা মোক নালাগে, যি টকাই মোৰ জীৱনৰ গতি যাব নলগিয়া ঠাইলৈ পুনাই দিলে।

দত্ত : কি ব্যৱসায় মই জানো কিন্তু লগৰ সমনীয়া এবাৰ জনাই দিয়া।

মুন্না : ড্ৰাগছ ব্যৱসায়। (সকলোৱে আচৰিত হৈ মুন্নাৰ মুখলৈ চায় আৰু একেলগে উচ্চাৰণ কৰে “ড্ৰাগছ ব্যৱসায়”)

মুন্না : অ' ড্ৰাগছ ব্যৱসায়। প্ৰথমে মইও আচৰিত হৈছিলো। কিন্তু সেই আচৰিত স্থায়ী নহল তোৰ ঠাই ললে ভয়ে। তেখেতে মোৰ মূৰৰ ফালে পুনাই থোৱা পিষ্টলৰ নলীটোৱে মোৰ হিতাহিত জ্ঞান নাইকীয়া কৰি পেলালে।



সীমান্ত কুমাৰ চেতিয়া



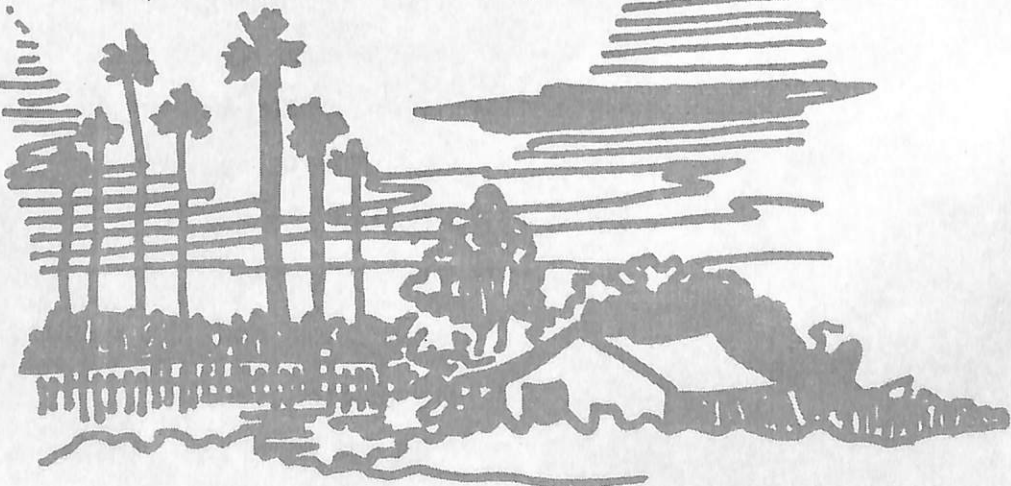
ভুল এনেকৈয়ে হয়  
যেতিয়া জীৱন ধুমুহা হয়  
কোনেনো জানে  
জীৱনলৈ ধুমুহা এচাটি কেতিয়া আহে?  
জুৰ পচোৱা এচাটিয়ে  
কপাই ধাননি পথাৰ  
মলয়া বলে হৃদয়ত  
মলয়াৰ পৰশত  
মনে সপোন ৰচে  
এয়াও যদি ভুল হয়?  
ভুল এনেকৈয়ে হয়  
মন সাগৰত ভৰি পিচলে যেতিয়া  
কোনেনো যানে হৃদয়ৰ টুলুঙা নাও  
টুলুঙ-ভুটুঙ কৰে কেতিয়া?  
সাৰ পক্ষীয়ে বিচাৰে মুকুতি  
দেখে তাই স্বাধীনতাৰ সপোন  
হিয়াৰ আবেগে বিচাৰে প্ৰকাশ  
অসহনি আবেগৰ ভাৰ  
আবেগৰ প্ৰকাশো যদি হয় ভুল  
মূল্য থাকিবনে কিবা, সপোনৰ?  
....আৰু এনেকৈয়ে এদিন  
ভুল হৈছিল মোৰ  
যাৰবাবে আজি মই ৰিক্ত, অসহায়, অনুতপ্ত  
আপোনাৰো কেতিয়াবা  
মোৰ দৰে হৈছিল নেকি 'ভুল'?



# বৰষুণৰ তাণ্ডৱ

শ্ৰীমতী জুলী কোচ

হঠাৎ গুজৰি গচমৰি আকাশৰ বুকু ফালি নামি আহিব  
এজাক ধাৰাসাৰ বৰষুণ  
মূহূৰ্ততে ডুব যাব জীৱন্ত বিশাল একোখন গাওঁ  
হেজাৰজনৰ জীৱনৰ ৰং, আশা-আকাংক্ষা সকলো থানবান হ'ব  
অন্ন-বস্ত্ৰ-বাসস্থান সকলো হেৰাব  
এজাক বৰষুণতে গৰ্ভৱতী হোৱা নদীবোৰ  
ফেনে ফুতুকাৰে মথাউৰি ভাগি সীমা চেৰাই যাব  
নিমিষতে বলিময় হ'ব সোণ গুটিৰ পথাৰ  
(যি কৃষকৰ একমাত্ৰ সম্বল)  
চাৰিওফালে বিয়পি পৰিব মৃত্যুৰ বিভীষিকা  
সপোন হেৰুৱাব যন্ত্ৰণাকাতৰ হুমুনিয়াহ আৰু  
জীৱন হেৰুৱাব আশংকা  
দুৰ্ভিক্ষ অথৰী হ'ব হেজাৰ জনতা  
জীয়াই থকাৰ তুমুল সংগ্ৰাম চলিব  
এমুঠি অন্নৰ বাবে হাহাকাৰ হ'ব  
(ধিকাৰ এনে নৈপৰীয়া জীৱন আৰু এনে নিষ্ঠুৰতা)  
জীৱন-মৰণৰ দোমোজাতো সকলোৱে বুকুত বান্ধি ৰাখিব  
জীয়াই থকাৰ দুৰ্জয় সাহস-সম্ভৱনা আৰু  
পৃথিৱীক পুনৰ সেউজীয়া কৰাৰ দুৰ্দম্য হেঁপাহ।





নাই কোনো অস্তিত্ব মোৰ  
 হেৰাই গ'ল সকলো,  
 জ্বলি গ'ল দেহ মোৰ  
 বৈ গ'ল ছাঁই মাথো।  
 অন্যায়, দুৰ্নীতিৰ কি কৰচ।  
 জ্বলাই দিওঁ জ্বলি নগল  
 চাই ব'লো মাথো থৰ লাগি।  
 দুখীয়া, ধনীৰ ভেদা-ভেদ সৃষ্টি কৰি,  
 জেপৰ মোনা শকত কৰি  
 মাথো চাই বৈ হাঁহি হাঁহি।  
 সিহঁতৰ দাঁতবোৰ দেখি এনেকুৱা লাগে  
 দুখীয়াৰ ধনেৰে চফা কৰি  
 অস্তিত্ব লীন কৰি উজাৰি দিছে সকলো  
 পূৰ কৰিছে নিজৰ সকলো কামনা।  
 কত বলি হৈছে এনে পাষণ্ডৰ ওচৰত  
 হিচাপ নাই কোনো,  
 বল প্ৰয়োগ কৰি আজুৰি আনিছে  
 জীয়াই থকাৰ শেষ সম্বলটিয়ো।



তুমি আছা, মই আছোঁ এইখন সমাজৰে প্ৰাণী আমি  
 সাৰে থাকিবা সদায়, নুমুদিয়া চকু,  
 বিপদৰ আগজাননী নিদি দি যায় সিহঁতে  
 দুখ-বেদনাৰে ভৰা কণ্টকময় বুকু।  
 নাজানোঁ, কি লাগে সিহঁতক, কি বিচাৰে সিহঁতে।  
 মুখত কাপোৰ বান্ধি  
 সিহঁতে নিজকে ভাবে ৰজা বুলি,  
 কিন্তু, সিহঁতে নিজেই নাজানে  
 সিহঁত যে কিমান মূৰ্খ বুলি।  
 শ্বহীদৰ জীৱনো য'ত নাই একো অস্তিত্ব  
 বিচাৰি পোৱা নাযায় কোনো মহত্ব,  
 নালাগে তেনে সমাজ য'ত বৈ যায় কলংক  
 সৃষ্টি হয় কেৱল দুস্কৃত, দুদ্দৈৱ।



# ভাৱৰ

শ্ৰী ছত্ৰ বাহাদুৰ ভূজেল

আকাশ জানো, আজি ইমান ভাৱৰ।

কৰত নোৱাৰি, ইমান আন্ধাকাৰ।

কেতিয়া জানো বৰষুণ দিব কবওঁ নোৱাৰি,

বৰষুণৰ পানীয়ে জানো, ওটোৱাই নিৰ।

ই জানো ওমোৰা-সোমোৰা ঠায়ে বৈ যায়।

এই আকাশখন অসিংখা তৰা জিলিকি ৰয়

অসিংখা তৰা জিলিকি ৰয় পোহৰ নিবিলায়,

এক চন্দ্ৰত জগতৰ আন্ধাকাৰ সৰে।

মানুহৰ মনো যদি ভাৱৰে ভৰি থাকে।

কেতিয়া জানো ওমোৰা-মোখোৰা ঠাইত পৰি যায়,

বুজিব নোৱাৰি পৰি যায় বতমানত।

এক শিক্ষাৰ যোগেদি সকলো আন্ধাকাৰ দূৰ হয়

নবিন পথেৰে যায় আগোৱাই।

পাখীৰ দৰে আহে বিজুলী ক'ত! লুকাই

তোমাক দেখা নাপাওঁ তুমি ক'ত?

চকু ফিৰাই চাওঁতে চমকাৰ হোৱা।

বিছাৰিবলৈ যাওঁতে নেদেখু তোমাক

সময়তে ভাবি নাছিলো তোমাক দেখা পায়।

বিচাৰিবলৈ যাওঁতে ওখোৰা-মোখোৰা ঠাইত পৰিলা।

দুদিনৰ ৰঙিন সপোনলৈ আহিছিলো।

ৰঙিন সপোন পূৰণ কৰিব নোৱাৰিলো,

একমাত্ৰ যৌৱনৰ কালৰ ভাৱৰত।

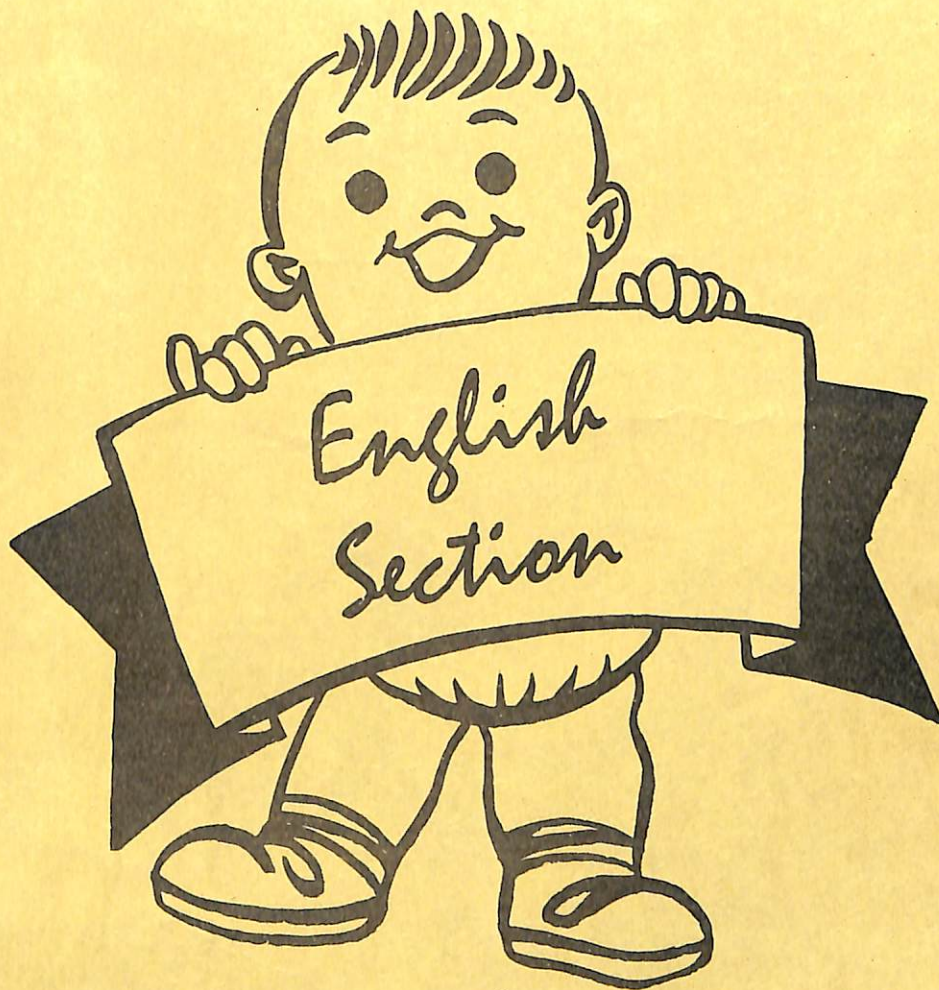
এই যৌৱন কালত ভুল বুজি

নবিন পথেৰে পাওঁ আগোৱাই।

যৌৱনৰে সময় পৰিবতন হ'ল

ভাৱৰ পৰিবতন নহল, ই তেনেই ৰ'ল।





# An Ambassador of Peace



Pankaj Agarwal

*The 'angel of mercy' conquered the world by serving the poorest of the poor, became a citizen of India in 1962. Her selfless service with a smile amongst the most downtrodden people made her a most revered figure on the world arena.*

It is seldom that a foreigner, even if she has chosen to become an Indian national, is awarded two of India's highest civilian honours. Mother Teresa is the only person to receive the prestigious 'Bharat Ratna' in 1990 as well as the distinction of 'Bharat Ki Mahan Suputri' India's noble daughter a well deserved title who has dedicated her life to easing the suffering of the poor, the homeless and the lepers of India.

Born on 27th August 1910 to Albanian parents in Skopje, Yugoslavia and christened Agnes Mary Teresa Bojaxhiu, one of three children, she enjoyed her childhood signing solo in her melodious voice in the local choir. At the age of 18, she entered the Roman Catholic Order of the Sisters of Our Lady of Loretta in Ireland.

In 1929, as Sister Teresa, she became part of a group of Loretta nuns in Calcutta and taught high school there for nearly years. She was deeply moved by the incredible suffering of the sick and dying, she encountered daily on the crowded city streets. On September 10, 1946, while riding a train in darjeeling, she received what she believed to be a clear from God to leave the sisters of Loretta and to devote her life to working for the impoverished of the city while living among them.

Granted permission by the Pope to leave her post the

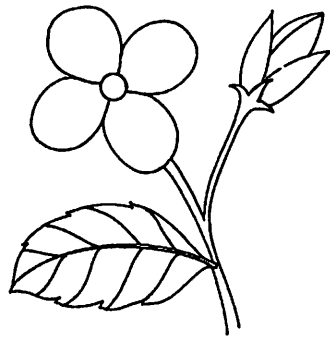
convent, 1948 Mother began her lifelong ministry among the poor. Two years later, she and her workers were approved by the archdiocese of Calcutta as the new order of the 'Missionaries of Charity'. The order was later recognized as a Pontifical congregation under the direct jurisdiction of Rome.

Women joining this religious community took four vow of poverty, chastity and obedience, Missionaries of Charity took a fourth vow pledging service to the poor.

In 1952, Mother Teresa opened the 'Nirmal Hriday (pure Heart) Home for Dying Destitute in Calcutta. Since that time, she has extended her work to five continents. Her book about her life. 'Gift from God', was published in 1975. In recognition of her achievements, she was awarded the 1979 Nobel Prize for Peace; in 1985 she received the Presidential Medal of Freedom from the United States, Bharat Ratna in 1980 and numerous other prestigious awards.

The 'angel of mercy' conquered the world by serving the poorest of the poor, became a citizen of India in 1962. Her selfless service with a smile amongst the most downtrodden people made her a most revered figure on the world arena.

She died in the 1997. The Vatican has announced that Mother Teresa would be beatified by the spring of 2003. Beautification is the last step before Sainthood. Mother Teresa is regarded by the pope as a much needed role of holiness for the modern world.



*Kind words can be short and easy to speak,  
but their echo are truly endless.*

*- Mother Teresa*



# BIHU

## The Festival of Merry Making

Manjeet Saikia

"Bohag aache Bohag jaay  
Samayar bokosa baay  
Roi Jaay Maatho Sugandha  
Tibonot sande - sande probaah hoi  
Sanskriti buwoti suti!"

Culture is hereditary. In fact, culture is an "award" which is imbibed by all. It is the culture which unites one generation with another. Man is, in fact, the representative of cultural values. Similarly, the Assamese community has their own cultural values and traditions.

'Bihu' is the national festival of the Assamese. There are three kinds of Bihu which are celebrated with the oncoming of three different seasons. The Bohag Bihu is the greatest on the last days of the month of 'Chaitra' during the spring season.

The Bohag Bihu, bred in ancient peasant traditions is observed as a mark of changes especially to the season is youthful is why perhaps festival of dance comes at a time like a young into a radiance and colour. This Nature seasons of birds of seasons, greet the spring, marked as the merriment. That this Bihu is a and music. It when the nature women opens of light, beauty is the time when welcomes the flowers and new leaves and music attired with a gay look all around. So, man too, a part of Nature becomes filled with joy and mirth and they dance to the rhythm of nature.



The first day of Bihu is known as "Goru Bihu" on this day, people take their cows to the ponds or rivers and after bathing them, they offer prayers



to the cows are pleased with their masters. As the cows are regarded as 'Lakshmi', so the farmers look after them and take good care of them.

On the second day, we have the "Gosain Bihu". During this day, people take early in the morning and worship God for a good year which is awaiting a good harvest.

Then, on the third day we have "Maanuh Bihu". During this day, the people decorate their houses, put on new dresses and visit their near and dear ones with a festival and cheerful mood. They prepare special kinds of sweets, pothas of different varieties, laddos and many others. They also present special "Gamosa", "Chadar" and other clothes to the well-wishers. Thus, the people exchange their love and respect to each other.

Like other festivals of India, the Bohag Bihu is a festival of merry making and is called "Rongali Bihu" too. It is truly, a secular festival other than any India festivals people of all religion irrespective to the caste and creed participate and enjoy this festival whole heartedly.

During Bihu, people enjoy and make fun and sing songs or "Husori" as a sign of merriment.

"Otikoi senehor mugaare mohura  
Jaatokoi senehor maaku  
Jaatokoi senehor Bohaagor Bihutioi  
O nepaati Kanekoi thaku"

The beginning of distinctive Assamese culture and literature seems to be marked by the composition of folk - songs commonly known as "Bihuguts" and pastoral ballads, marriage songs and nursery rhymes. This festival is eagerly awaited by the people of all ages and of all times.



*Being ignorant is not so much a shame as being unwilling to learn to do the things the right way.*

*- Benjamin Franklin*



# Forensic Entomology

## *21st Century Latest Science Discipline*

**Homnath Pradhan**

Now a days, Maggots and their Mysiad insects cousin are increasingly coming to the aid of crime scene technicians, nomicide investigators, coroners, medical examiners and others involved in the death investigation process.

The 21st Centurt's latest cutting edge science discipline - Forensic Entromology is slowly emerging as the 'last word' in criminal and medical - legal investigations. Recently, in a highway of North India, Jayanti, a 14 year old sex worker, lay in a pool of blooo. Her antopsy revealed that her death was due to multiple head and neck injuries inflicted with a sharp object. Jayanti had last been spotted alive four days with an army officer, the prime suspect.

Investigators were working to put an exact time to the death so as to nab the influential officer. They looked at all the circumstantial evidence, but nothing seemed to help.

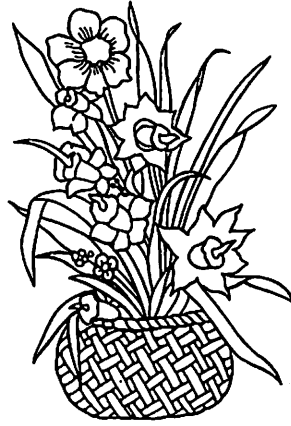
One of the smarter slenths had collected some adult maggots flies and larvac that were hovering around the body. He then placed some of the lavva in a container and reaved them into adults. Next, he rushed to the nearby meteorology office and obtained some unrelated information the maximum and minimum temperature at the srime scene, the rainfall, direction and speed of the wind, relative immidity. Based on these evidence, he inferred that the first insects to colonose the body had arrived four days ago exactly that evidence clinched the case and led to the arrest of the officer, who later admitted to having committed the scene.

In the west, Forensic Entomology is finding diverse applications, including the detection of child abuse and neglect of the elders.

Insect slenths are most commonly called upon to determine the "time since death" in nomicide investigations. The Forensic Entromologists uses a number of different techniques, including species succession, larval weight, lenght and a more technical method known as the "Acumilated degree hour technique" which can be very precise if the necessary data are available.



The worldwide directory of a Forensic Entomologists lists a total of 62 scientists in this field of study. Of these, 33 specialise in Medico-legal investigations. Two Indian researchers Dr. Devinder Singh of Punjabi University and Dr. Pankaj Kulsreshtha of Medico-legal institute, Bhopal - have done seminal work in the area Dr. Kulsreshtha specialises in pinpointing the time of death during post-mortem using flies as his tools. For this purpose we used flies of specific classes - calliphoridae, sarcophagidae and muscidue - which gererally infest human corpses.



*No person was ever honoured for what he received honour has been the reward for what he gave.*

*- Calvin Coolidge*

*With besat compliments from :-*



MARGHERITA  
C/o. RHEANKITA EDUCARE  
PLAYGROUP, NURSERY, JR. KG.,  
SR. KG., INTRODUCING CLASS I



# What Ails India More - Corruption or Overpopulation ?

Pankaj Agarwal

The primary infection AIDS can easily be compared to overpopulation and the opportunistic infection is comparable to corruption. Both corruption and overpopulation hamper the development of any nation and they are dreadful in combination. There are many similarities in overpopulation and corruption. And the consequences of both these problems are to be shared by each and every individual of the community.

Corruption is strongly associated with the psche of the people. When a child refuses to go to school, the mother offers a chocolate to the child so that the child may not skip his classes. This is a simple practise which we quite often see in and around our homes but even this small incident plays a major role in the development of the child. It is quite normal that the child expects a chocolate everytime he goes to school. He feels that it his right to have a chocolate for going to school. So corruption starts right from the childhood of any individual.

Corruption has now grown to be a part of Indian way of life. Until and unless the problem of corruption is eradicated, the minimum needs of the people can never be fulfilled. The major cause of corruption in India is the lack of accountability on the part of bureaucracy and politician. Here anyone can do anything and get away with it if he has money or power. Accountability and responsiveness to the need of the people should be there for the employee. Most certainly people like Mr. T. N. Seshan, Mr. Joginder Singh, Ms. Kiran Bedi, Mr. K. J. Alphons, etc. who have made efforts to make society corruption free should be the role model for the future generations.

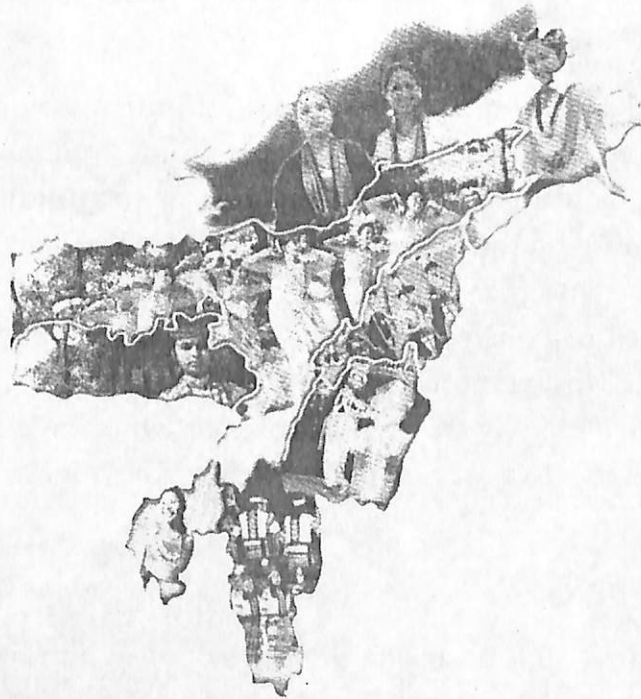
## OVERPOPULATION

The population that obstructs the development of a country is called overpopulation. Scientific, social, economic developments of a nation are hampered due to overpopulation. The quality of life in our cities and villages has destroyed just because we cannot afford to provide the minimum services in terms of schools and colleges, medical facilities, means of transport, housing units, cure amenities to an ever growing population.



Overpopulation also limits services offered by the government. Every year 30 lakh people die due to lack of immunisation. Every one out of three children is exposed to one or other diseases due to lack of proper nutrition. Again with the increase in population most of the cultivated lands are occupied for the human accomodation. This result in reduced food for the overpopulation. The amount of food taken by one child in the US is shared among 45 children in India, what it represent the amount shared by 400 children in Ethipoia. The worst dranhach of overpopulation is the limitation of jolis. The problem of unemployment is raising yearly at the rate of 2.1 percent.

To conclude, both overpopulation and corruption are serious problems to our country while have great attention of the leaders. Overpopulation, though a serious problem apparently, will sulude in the near future if the current problems are implemented with holistic approach. On the other hand corruption is a very serious problem with serious rague solutions. Undertaking of control measures to these problems is like planting of a mango tree, whose fruits are may not be able to enjoy, but they will surely be enjoyed by the next generation.



*Rudeness is the Weak means imitation of strength.*

*- Eric Hoffer*

# Why ???

Bikash Chetry

## *Why does your mouth water when you smell food ?*

Your mouth waters because the smell of food starts your digestion going. The 'water' that comes into your mouth is not really 'water' at all. It is a digestive juice called 'Saliva'. There is always some saliva in your mouth. When you eat a lot more of it flows in to help digest your food. You don't have to put food into your mouth to start the Saliva flowing. You don't have to smell either. In fact you can make your mouth water without even seeing.

## *Why can't you get the chicken pox more than once ?*

When you get sick, your white blood cell begins fighting the harmful invaders in your body. One of the ways by which the white cells fight is by making special virus. White blood cells makes antibodies for each sickness. If you get the chicken pox your white blood cells make chicken pox antibodies. After you are cured these antibodies stay in your blood and keep killing any chicken pox viruses that get into your body. That is why can't get chicken pox twice.

## *Why does your stomach rumble when you are hungry?*

When you eat, food goes into your stomach. There a digestic juice called gastric juice while helps to break down the food. At the same time, muscles in your stomach start working. They cause the sides of your stomach to move. The movement churns the foods and roll it around to help break it down. Since you have your meals at the same time each day, your stomach gets to work at those times even though you haven't eaten. If there is nothing in your stomach, all that churning can sometimes get noisy.



# One of the Most Important Indians *J.R.D. TATA*

Collected by - Bijoy Mandal



*J.R.D. Tata is a renowned philanthropist. He is associated with a large number of charitable, educational, cultural and social trusts and organizations and heads of one of the biggest and largest industrial and business networks in the country.*

One of the biggest business tycoons, a patron of art, literature and science, J.R.D. Tata is a renowned philanthropist. He is associated with a large number of charitable, educational, cultural and social trusts and organizations and heads of one of the biggest and largest industrial and business networks in the country.

Born on July 29, 1904, in Paris, Jehangir Ratanji Dadabhoy Tata received his academic education in India, France and Japan. He joined the Tata Sons Ltd. in 1922 and became a director four years later. He was the first pilot to qualify in India and holds a private flying license since 1929 and undertook a solo flight between India and England in 1930. In 1932 he founded the Tata Airlines as the Aviation Department of the Tata Sons Ltd. and piloted the inaugural service between Bombay and Karachi in October 1932 and Bombay to Delhi service in 1937. In 1938 he became the chairman of New India Assurance Co. Ltd. Chairman, Tata Sons Ltd, Tata Institute of Fundamental Research, J.N. Tata Endowment for Higher Education of India and President of court of Indian Institute of Science.

Several awards and honours have been bestowed on J.R.D. Tata over the years. He was awarded the honorary degree of B.Sc. by the Allahabad University in 1947. In 1953 the National Association of Foremen, Milwaukee bestowed on him the honour of International Management Man. In 1954 he was made officer of Legion of Honour. France. In 1955, the Government of India conferred on him the honour of Padma Vibhushan, in 1964 he was made knight commander of order of St. Gregory the Great; in 1966 he became Honorary Air Commodore of Indian Air Force and in 1969 a fellow of the Indian Institute of Science.



# WHY WERE PENS ORIGINATED

Dilip Singh

The most important contribution to the development of civilization is the art of writing. It enables man to record his thoughts and deeds but there were a great amount of writing tools before the actual pen was originated, such as pointed fruits were used to scratch records and pictures on cave walls. He even dipped his finger in plants juices or the blood of the animals and used it as a pen. Later on he tried lumps of earth and pieces of chalk. The Chinese use to paint their letter with a fine camels hair brush. The Egyptians were probably the first to invent pens. They fastened piece of copper similar to a modern pen to the end of a hollow stem, the first letter hand writing was done by Greeks almost 4000 years ago. They used a pen made of metal bone and wrote on ware coated tablets later from hollow tube like grass split pen which was dipped in the ink and used to written papyrus. When paper was introduced the man learnt that the feathers of the goose, crow or swan can be made into pen, the tip was pointed and split so that the ink could flow down the channel to the paper. The word pen has come from the word 'Penna'; which means feather.



*When a winner makes a mistake, he says "I was wrong", when a looser makes a mistake he says, "It wasn't my fault".*



# What is Mathematics

Vikash Garg

Mathematics is like a cricket team of 11 players. Every letter of this word conveys the essential qualities of a Mathematician.

1. The first letter 'M' stands for MIND which is essential for Mathematician.
2. The second letter 'A' stands for ACCORDING and it is the captain of the team.
3. The third letter 'T' stands for TALENT which is always used in proving theorems.
4. The fourth letter 'H' stands for HARD WORK without which success cannot be tasted in the subject.
5. The fifth letter 'E' stands for ENTHUSIASM which is tested while studying the subject.
6. The sixth letter 'M' stands for MEMORY.
7. The seventh letter 'A' stands for ART and ATTENTION which are ornaments for a school.
8. The eighth letter 'T' stands for TACT which often succeeds when knowledge fails.
9. The ninth letter 'I' stands for INTERESTS which helps to grow a Mathematician.
10. The tenth letter 'C' stands for CLEVERNESS without which learning the subject is impossible.
11. The last player of the team 'S' stands for SMILE which plays the lips of the Mathematician when he has solved the knotty or a complicated problem.

*Try not to be a man of success but rather try to be a man of value.*

*- Albert Einstein*

# Art of self Motivation

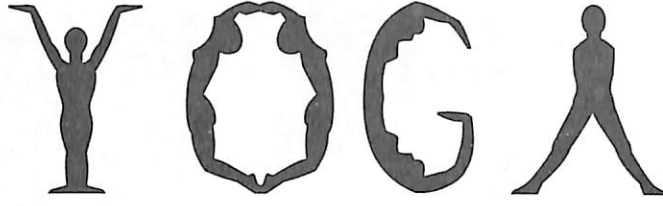
Vandana Singh

Many people have a wrong idea about the term 'Goal' as achieving something or occupying the highest position. But it does have a different meaning. First of all, we should understand that occupying a position or possessing certain amount of wealth or owning a business or industry is certainly not a goal. These are only means to achieve our goal. Our goal must be smart enough to achieve it. It must be specific, measurable, attainable and realistic. Self motivation is the best motivation. We should appreciate ourselves. Whenever we do something towards achieving our goal, we should admire our own skill and talent by which we can become more enthusiastic and energetic. People may criticize us when we fail or lose something.

The best way to manage is to ignore them. We have to remember that committing mistake is one of learning. The secret of joy is nothing but learning something. We must always keep our minds open for new ideas. We should have an integrated approach to knowledge, skill and common sense. What is to be done is knowledge, how is to be done is skill and when it is to be done is common sense. We must learn the technique of setting goals and we will be able to exert greater control over our life. We must work to accomplish what we seek.

*To live a creative life, we must lose our fear of being wrong.*

*- Joseph Chilton Pierce*



Jitu Dey

The word Yoga means union or merging. This science has also been defined as the union of body and mind. Yoga has always come with some strong spiritual overtones. Naturally, with meditation and enlightenment being such important features. It was actually a customary part of the education at ancient gurukuls. And their greatest exponents are always rishis and yogis. Their view was that yoga was a transformation of the inner self. Breath control, meditation and holding the body steady in certain positions or asanas were all a part of the process. Yoga was more about expanding the mind than shrinking the waist and hips as it is today with many students, but then people take to it for different reasons.

Some people take it for spiritual purposes and some take it only for physical fitness and the trim, supple, strong body it gives. Yoga has become so popular in USA, especially with the rich and the famous ; surprisingly enough, not only humans but dogs too are being made to take it by their yoga-enthusiast owners. There are westerners who use a version called Dog Yoga or 'Doga' in short, for their pet dogs.

From stressed corporate professionals to homemakers from students to super-successful showbiz persons, and from pregnant women to convalescents and senior citizens, yoga can help anyone. You just need to get a good teacher and the right attitude. However, it is always better to take some medical advice before embarking on yoga, especially if you are pregnant, a senior citizen, recovering from injury. And after beginning if you feel a lot of fatigue or intolerable pain, do inform your teacher and consult a doctor.

There are plenty of doctors today in India including psychiatrists who recommended yoga to their patients, heading heart specialists, cancer experts, and heads of psychiatry at major health institutions recommended yoga as one of the means of coping with the pain and alleviating symptoms.

Remember that yoga is not meant to stress you or tax your body. Don't compare yourself with others each on his/her own rate of progression.



# A JOURNEY THROUGH DC

Sukanya Boruah

"Oh no! Its already 7.30 and this girl is still sleeping. Do you think you will reach Digboi in just five minites ? Come on, get up and move." This morning raga of mom proved the perfect substitute of alarm clock for these three years. Usually after the morning raga its time for some exercise. And to say in scientific language the process of getting ready for college was a hard exercise for me which never ended in breakfast. It was always followed by a bus journey of 15-20 mins and a walk of 10 min and finally landing in SC. From the amount of energy derived from my breakfast nearly one-fourth was used up in this journey, the other one-fourth in attending classes and practicals and the rest half of the energy in chatting, teasing playing pranks on other and doviously bunking classes. Now as I am about to reach the end point of my college days and I sit back things of my journey from the very first day till date, all the past memories keep coming to my mind like the waves that come one after another to touch the sea-shore.

Truly speaking Digboi College has bestowed upon me the best of friends, caring teachers and a perfect environment surrounding for studying. And DC has not only gifted me with these unique treasures but from the day of its establishment everyone who were part of this institution received this valuable gift. Digboi College has produced countless alumini who has added to the name and fame of DC. But with the passage of time DC has lost its glory. Though I am not any critic or a learned person but being an independent Indian and a part of DC I feeling like soling down a few reasons for its downfall. First and foremost reason I fell is the entry of plotics into the college campous, leading to the lost of academic interest among the students. Lack of proper career guidance acts as a helping hand to politics. Besides these we students hardly pay any interest for the betterment of this college, which is just like adding fuel to fire.

But I take pleasure in saying that the Digboi College authority has taken some initiations like formation of "Digboi College Students Science Club", "Digboi College Women Welfare Society", then camping on entrepreneurship which has acted as a platform for the upliftment of students. Now it is the twen of the students to take the next step by supporting and proposing more such schemes because we can bring back Digboi College its lost glory only if the students and the authority walk hand-in-hand.



## Some Famous Personalities of Assam

**BHUPEN HAZARIKA** : Bhupen Hazarika is a World famous artist, musician etc. He is the first assamese to get the 'Dada Saheb Phalke Award' (1992). He was born in 1926 and he sang. The first song over Kolakata Air in 1939. He was also awarded the 'Padmashree' and the Sankardeva Award' (1987). He was also the president of Asom Sahitya Sabha in 1993.

**BISHNU PRASAD RABHA** : A well known Assamese poet, literature, dramatist, musician, dancer and actor. Popularly known as Kalaguru, he composed many songs, plays and articles. He was also a member of the Congress Party. Sonaphi, Mising Coneng, Asomiya Krister Samu Abash, Atit Asom are some of his published works. This many sided personality, who was born in Dhaka in 1909, died on 20th June, 1969.

**NALINIBALA DEVI** : Born in 1898. President of Asom Sahitya Sabha in 1954. Awarded 'Padmashree' in 1958. Sahitya Akademi Award for her book Aloknanda in 1967.

**GOPINATH BORDOLOI** : First Chief Minister of Independent Assam. Born in Raha in 1890. A selfless social worker, he was fondly called Lokpriya (Popular). He was the force behind the High Court in Assam, Gauhati University, Medical College etc. Died on 5th August, 1950.

**JYOTI PRASAD AGARWALLA** : Famous lyricist, dramatist and the father of the Assamese Cinema. Born on 17th June, 1903. First President of the Assam Branch of the Gananatya Aangha. Gave music to and composed innumerable songs. Rupkonwar was added to his name as an honour. In 1935, he made the first assamese movie Joymati and Later on Indramalati Dramas published : Sonit Kuwari, Karengar Ligiri, Nemati Koina.

**KUSHAL KONWAR** : The martyrs of '42 Quit India Movement. He was born in 1905 at Sarupathar in Golaghat. He was the founder teacher of the Bengmai Prathamik School in 1925. On the 10th October, 1942 he was imprisoned by the police on the charges of derailing a train which was carrying military personnel and was hanged on 15th June of 1943.

**KRISHNAKANTA HANDIQUE** : Noled Sanskrit School and linguist. Born on 20th July 1898. The first honorary principal of JB College of Jorhat. First Vice-Chancellor of Gauhati University. President of Asom Shahitya Sabha in 1937. Awarded the 'Padmashree' in 1955 and 'Padma Bhushan' in 1967. Proficient in languages like Greek, Latin, Italian, Russian etc. Died on 7th June 1982. Awarded Sahitya Akademi Award for Krishnakanta Handique Rochane Sambhar in 1985.



# "Modern Gadgets" Our Master or Our Slaves ?

Hricha Upadhyay

Modern gadgets occupy a predominant position in our daily life. Let me cite an example. When we view the day to day life an individual, we will understand what role do these gadgets play in our life. We wake up in the morning for a bath and we are in need of warm water which requires a 'geyser'. After the bath we dry the matted hair with a hair drier. We wash our clothes which is impossible without a 'washing machine'. We bring out oranges from a 'refrigerator'. We extract orange juice from a juicer. We toast bread in a 'toaster'. We go to work with a 'cellphone' in one hand and a 'laptop' on the other. When we come back home, food is ready is the 'Microwave Oven'.

It was less than a decade ago that 'whirlpool' stepped into the commercial world. Its popularity could be well imagined as all the shops in India were overcrowded and the gadget company made an undulating progress.

This has been the condition of our lives over the recent years. Its true that technology doesn't stand still. It undergoes moulting frequently. But along with these gadgets, the choice of the human mind has also differed from time to time. How many of us present here lead a life of our own will ? A life is which we are free to choose ?

To get a positive answer would almost be next to impossible ! Human choice renews with the renewing of gadgets. People have really made these appliances a mode of life. Where fifty years back, food clothing and shelter were the main essentialities for a life, things have changed over recent years. Out of these three elements, according to a few of my friends, food is impossible without microwave, mixer, grinder, cookers and clothing will be next to nothing without washing machines. Now to talk about shelter, it is not a matter of great worry as in the coming years there'll be gadgets to carry our home with us over distances.

The truth is that people have become bound as compared to what they were earlier. Earlier people had to work for hours in the kitchen to prepare a sumptuous meal but now everything is like 'Push the button and food is



ready to serve'. The over crowding of shops with 'Videocons', 'Samsungs', 'Airtels', 'Whirpool' etc. have consequenced in over shelming responses from common people. The incoming of such modern gadgets have made people their slaves' a true fact indeed !

Iromically its the human brain which has developed thses gadgets. So why should the same human brain be its slaves ? People make their work easy by using these appliances but this case is turning out to be fatel. Its an addiction that is poisoning the itellectual of human being. Its posing danger to man's freedom to think to choose and to express. Have these gadgets became so important that life without them is beyind imaginations?

So, we have seen what difference these gadgets make to our life, that without them life well stop people will forget to talk to breathe, to laugh and be indifferent to emotions like those everygadgets. Thus we see how the modern gadgets have tightened their grip on human intellectual that its impossible to free overselves from it. So let us be their master not their slaves !

Let realise and regain our freedom before we who have enolved from the earth become on with it once again.



*When you to learn to live for others, they  
will learn to live for you.*

*- Paramhansa Yogananda*



# *Media Should Have Self-Regulation*

Pankaj Agarwal

Edmund Burke, the great Irish statesman and philosopher, once referring to the Reporters' Gallery in the House of Commons in England, is reported to have said : "Yonder sits the Fourth Estate, more important than them all." That he said decades ago holds good even today. Things have, however, undergone tremendous transformation and today at the dawn of the 21st century the media, more so the cinema, the TV and the radio can reach everyone—be he literate or illiterate. Thousands of newspapers and magazines in English, Hindi and all the regional languages, hundreds of TV channels and the network of radio stations across the country have spread the outreach of the media.

The media should have its own self-regulation or self-censorship in order that they focus the right thing and do not pander to the community. Newspapers and magazines cater to almost all the facts of life—local news, regional, national and international news, sports events, business and economics, fashion shows, features on children and youth, focus on education and career opportunities, cinema etc. Likewise TV channels—at least a few of them—provide 24-hour news channel, serials, comics for children and with several foreign channels showing in the sanctity of homes, scenes children couldn't have watched in a cinema theatre. The bizarre incident involving a boy and a girl in a reputed school in Delhi where the boy used the mobile to take pictures of the girl in different seductive postures shows what absurd length permissiveness can take if the media stoop to do whatever they like, throwing to the winds societal niceties that are a must for a healthy society.

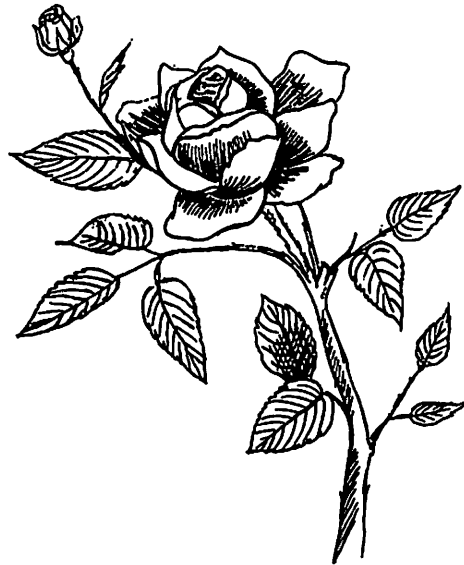
There is nothing wrong in earning money the hard way, but the profit motive should not be to sap the foundations of the fundamental values on which society is built. Many TV serials in different languages are based on themes that do not redound to promoting right values in the family and home. Television has no censorship code, Cable operators do not follow guidelines and often show films meant for adult viewers. Music albums



with item numbers are another area of concern with no authority to impose the punitive Acts. Let's not destroy the moral fabric of society in the mad pursuit of marketing.

Today, as never before in the history of the media, newspapers, magazines and TV channels do play a significant part in the political life of the country. Politicians vie with one another for good image and publicity. No politician can afford to antagonise the press and the electronic media. This is all the more reason that the media should be regulated, tell the truth and be objective. The media can serve as a bridge between the government or the political system and the people.

It is the responsibility of the media to be objective; it should therefore provide healthy entertainment while providing total accuracy in news and views. In the true sense of the term, it should be a pillar of democracy and thus justify its status as 'Fourth Estate'.



*Take care of your character and your reputation will take care of itself.*

# AIDS

AIDS that is Acquired Immuno Deficiency Syndrome is an enigmatic disease of modern times. It was first recognized in 1981 in USA and since then it has spread in alarming proportions all over the world. First confirmed evidence of AIDS in India came in April 1986 from Tamil Nadu.

**Causative Agent :** AIDS is caused by infection of HIV virus (HIV-1 and HIV-2) which belongs to the family of retro virus and subfamily of lenti virus.

The virus is 1/10,000 of a millimeter in diameter. It is a protein capsule containing two strands of genetic material (RNA) and a few enzymes. It is easily killed by heat readily inactivated by ether and ethanol.

How AIDS occurs after infection with HIV virus ?

We have some specialized cells in our body eg. white blood cells (Lymphocytes), macrophages which serve as our natural defence system and protects us from various infections. Whenever an infective agent enters from outside these cells mount an attack on it and destroys it thereby keeping us healthy. This is referred to as our immunity. When a person is infected with HIV, the Virus gradually destroys our immune system. Unlike other pathogen it evades elimination by our cytotoxic cells by frequent mutation, high rate of replication and several other mechanisms. HIV virus selectively infects a subset of T Lymphocytes referred to as helper T Cells, which play a key role in regulating immune response.

As the virus replicates the infected CD4+T helper cells are progressively destroyed, our body loses its resistance and falls prey to a number of organisms, which normally cannot cause disease in an uninfected person.

This end stage is referred to as AIDS. Death may result from uncontrolled or untreated infection.

The duration of HIV infection to the development of AIDS vary from few months to as long as 10 years. During this period the person appears apparently normal but is particularly dangerous as he can transmit infection to another person.

**Mode of Transmission :** The causative organism is a RNA virus of retro virus group which is most frequently transmitted by sexual contact (85%). The basic modes of transmission are :-



- a) **Sexual transmission** : Any Vaginal, oral or anal sex with an infected person can spread the virus. Both homosexual and heterosexual contact spread HIV infection.
- b) **Transmission by blood and blood product** : HIV can be transmitted to individuals who receive HIV contaminated blood and blood products and transplantation of infected organ. AIDS can occur following use of infected needles and syringe. Intravenous drugs users are at high risk for they often share needles and syringes.
- c) **Mother to child transmission** : An HIV infected mother can transmit the virus to the child during pregnancy, delivery and breast feeding. Mostly transmissions occur during delivery and breast-feeding. Probability of HIV from mother to child ranges from 25 to 30%.
- d) **Occupational transmission** : HIV can be transmitted to health care workers and laboratory personnel, risk of which is small but significant. This occurs due to contact of blood and body fluids of the patients during procedure such as giving injection, surgery etc. HIV infection cannot be transmitted by mosquito bites, casual social contact such as hand shake, working in the same place with infected person even within households or by sharing food and water.

**Diagnosis of AIDS** : All individuals with AIDS do not present in a similar manner. Such persons present with recurrent opportunistic infection, unusual malignancies like Kaposi's sarcoma (cancer of skin) etc. Most present with severe weight loss chronic diarrhea for longer than one month, prolonged fever etc.

**Diagnosis of HIV infection** : HIV infection is usually diagnosed by ELISA test, which detects HIV antibody in blood. If ELISA is positive or inconclusive, it is confirmed by WESTERN BLOT test, which is based on detecting specific antibody to viral core protein.

**Control of AIDS** : Basic approach to control AIDS is by prevention of HIV infection:

- (1) **Health education** : To enable people to make life saving choices eg. avoiding indiscriminate sex, sharing of needle and syringes. Women suffering from HIV infection should avoid pregnancy.
- (2) **Prevention of blood borne HIV transmission** : All blood should be screened for HIV 1 and HIV 2 before transmission. People in high-risk group should avoid donating blood, blood organs, sperms or other tissues. Strict sterilization procedures must be followed at hospitals to



prevent inadvertent spread of HIV. Pre-sterilized disposable needles and syringes must be used.

- (3) *Prevention of mother to child transmission* : This can be reduced by following measures (a) treatment of infected pregnant mother with anti retroviral therapy - Zidovudin, Nevirapine, (b) precautions during delivery, (c) elective caesarean operation and (d) not giving breast feed to the new born baby. Mother and new born should be treated with Nevarapine. Thus, the transmission rate can be reduced from 30% to 2-3%.
- (4) *Specific prophylaxis* : At present there is no vaccine available to prevent HIV infection and AIDS.

**Treatment of HIV infected patient** : No definitive curative treatment is available till date. Antiretroviral drugs are used which suppresses viral replication by acting on different enzymes thereby prolonging life and improving quality of life. The mainstay of management is by combined regimen of antiretroviral drugs, symptomatic treatment of infection and regular surveillance of CDS (T helper lymphocyte) count.

Therefore till an effective cure is found the only means of controlling AIDS havoc is by educating people and bringing behavioral modification. Prevention is therefore only method to protect one from this dangerous disease.

*A nations wealth is the young generation of the country.*

*- APJ Abdul Kalam*



Bijoy Mandal

Music is the most subtle art form, universal in its beauty and direct in its appeal. No other art than music is so direct with an easy access to the heart and mind of beings. Music is the language of emotions. It gives next to the innermost feelings of men through the language of "Swaras". The most important part of the music is "expression". Expression is the soul of music. If an artist has to really express what he feels, he should be able to share his emotions with people around. The artists expression depends much upon the co-operation, encouragement and appreciation of the audience. Music has the magnificent power to unite different caste, region and religion together. Music knows no boundaries and it tranuses across all man made barriers.

Music is based on seven swaras on notes. Before learning these swaras we have to know the spritual meaning of these swaras.

Sa	-	Sadhana
Re	-	Riyaz
Ga	-	Gayn
Ma	-	Maya
Pa	-	Puja
Dha	-	Dharya
Ni	-	Nirakas



Music is a vectar to all hearts. It has the power to elenate people to the ethereal world of ecstasy and delight.

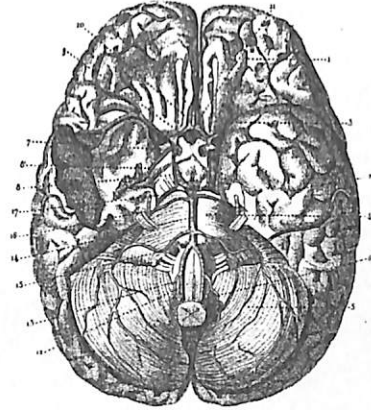
*Inspiration is the gentle listening to the wisdom of our inner being.*

# Brain Storming

## Thaking about politics :-

Politicians are the same everywhere. They promise to build bridges even when there are no rivers. A statesman thinks he belongs to the nation, but a politician thinks the nation belongs to him.

At a recent gathering in Delhi the Minister for Food and Agriculture who was the chief guest started to speak. As he began in his drowing voice "Brothers and sisters", out came flying tomatoes, rotten eggs and vegetables. Ducking, the minister said, "Thank God. I'm not the minister for Iron & Steel."



One minister to another : "Well, I can understand your demanding 20 crores for urban development, 15 crores for rural development, but what do you mean by demanding 10 crores for self development ?

## Do u know that :-

Some persons spend half their lives not doing anything and the ether half telling about it.

A scientific commission went to a small tropical town to determine why everybody was so short in stature. The villagers' diet was fine, they exercised, regularly, their health was exceptionally good. A native boy volunteered a hypothesis : "May be we are so short because our fathers keep telling us : you'll have to work as seen as you grow up !"

## Back fired :-

The son after seeing some grey hair in his father's head asked : "Why do you have such grey hair ?"

The father replied : "My dear son, each grey hair represents one of your mischiefs."

The son after seeing his grandpa's head, which was full of grey hair, said : "You have done a lot too."

Tho people travelling on the same train were sitting face to face in the compartment.



"I always knew my hearing wasn't good," said one, "but I never thought this would happen. I must have gone deaf. Here you've been speaking to me for an hour and I can't hear a word."

"I wasn't speaking", said his companion,

"I was only chewing gum".

### Oldest profession

A lawyer, an engineer and a politician were arguing about whose profession was the oldest.

"Mine the oldest", said the lawyer.

"Remember the argument bet. God and the devil."

"No, mine is the oldest", said the engineer,

"Remember God creating the world out of chaos."

"Who the hell created the chaos", asked the politician.

Small boy: "Mummy"

Mummy : "Yes, darling ?"

Small boy: "Do you know the beautiful vase in the drawing room, that's been handed down from generation to generation ?"

Mummy : "Yer darling, what about it ?"

Small boy: "Well, the last generation has dropped it."

Eight-year-old Suzie was crazy about school, while her six year old sister was somewhat less enthusiastic.

"Let's play school", suggested Suzie one day.

"All right", agreed the younger one grudgingly, "but let's play I'm absent".

### Do u know that

A public speaker is a person who will sit up all night writing a speech that will put an audience to sleep the next day.

*Nothing great can be achieved without enthusiasm.*

*- Ralph Waldo Emerson*





# *The cause of terrible disaster : Tsunami*

Monalisha Sonowal

It was a fistful of grey sediment, scooped out from the ocean floor some five kilometres below sea level, that held the answer which had eluded the world for a year. An Indian marine biologist Baban Ingole was among the first to know.

Around eight in the morning of Dec. 26, 2004 the day when the Tsunami swept away close to three lakh lives in south and south-east Asia an earthquake measuring 9.2 on the Richter scale burst open 1200 km. of a fault line between the Indian and Asian tectonic plates near the sumatran coast. The rupture pushed up a length of an undersea mountain range, causing some 200 trillion tonnes of water to ripple outward faster than a jet plane. In a matter of minutes, the tsunami had hit the coast of Babda Aceh near Indonesia, triggering the worst natural disaster to have hit mankind in recent times. Four months after the disaster, it debated whether the surge had been caused by a gigantic underwater land slide or a vertical shift of a part of the sea bed. The only Asian Baban Ingele, senior scientist at the National Institute of Oceanography, Goa, in a 27 member team that came together for an expedition to the earthquake's epicentre says, "For 17 days, we were to scan the depths of the Indian Ocean in search of the truth. And in the end, there it was, in that heap of sediment". The team members - leading seismologists, geophysicists, biologists and tsunami moderns from across the world - were raring to go and together made up a bunch that Ingole found "amazing to work with".

The first week of the expedition didn't throw up any conclusive evidence. And then the remote operated vehicle (ROV) used to photograph the sea bed picked up images of a massive landslide under the sea, big enough to have caused the tsunami. The team members were very excited. But very divided too, for many in the team still believed that the tsunami did not owe its origin to the landslide. The acid test involved checking a sample of sediment collected from the site for marine life. "Any area on the sea bed which remains undisturbed for years is bound to be teeming with marine life", explains Ingole.



The sample did show the presence of life, indicating that the landslide had happened many years ago. Seven days of hard work had given in vain; one lobby had conceded defeat. "Also, it meant having to start from scratch", says Ingole. Two days later, the ROV sent back images of a length of rockface standing upright on the sea bed. The edges of the cliff were saw-toothed, an indication that it had been chipped away by seismic activity. A sample was collected from the site and Ingole turned on the microscope, successive calculations showed the ridge to be an extension of the mountain chain that lay several hundred km along the fault line. While the vertical displacement of the mountains was about 10 feet, scientists combined measurements obtained from other cliffs to calculate a total vertical shift of about 40 feet.

But the sunearthquake had ripped apart only half of the fault line running along the mountains. Another great quake could well displace what the former earthquake didn't. "While our findings would help tsunami modellers across the world improve their designs and work out better precautionary measures in the event of another tsunami, it has to be remembered that India's coastline, stretching over 7000 km, is exposed to hazards", says Ingole.

That's enough reason for concern. And experts warn that there's no telling as to when the next tsunami might come. "An earthquake is not predictable", says geophysicist Harsh Gupta of the National Geophysical Research Institute, Hyderabad. "Moreover, only an earthquake measuring above eight on the Richter Scale has the power to unleash a tsunami, provided it happens in a tsunami prone area where the water column is deep enough to register oscillations and leads to a displacement of water. It's only when all these factors coincide that a tsunami is possible, but all that can't be predicted in advance."

The only way to gear up against the phenomenon is by getting in place a warning system that alerts scientists about the advent of a tsunami. "We already have gauges that measure depths in different parts of the Indian ocean and are putting in place under water sensors which can measure the pressure of a propagating tsunami wave", says an official in the central government's department of ocean development. When the entire scheme is completed, they will have an effective system that can warn people of an imminent tsunami. But since a tsunami travels extremely fast, the efficiency of the system would always remain subjective to the proximity of an earthquake to shores. So, we can conclude that we can fight everybody but we can not fight nature's fury.

# *Virtues and their relevance in the modern world*

Do they dip their hands in blood and say they don't ? Do they defy all customs and claim they are innocent ? Yes, they do ; in today's world, the majority does. Gone are the days when there beated a God-fearing heart underneath every chest, the age old virtues have lost their importance in the midst of the darkness of this modern world. And do we call it 'modern' ? Can a virtueless world deserve this trait ?

It seems quite painful to recall the story of the great man who through their valuable virtues had encoded their memories in our hearts. There was a time when people world think twice before leaping but today 'care' and 'concern' are striving for their own survival. Recalling these only culminate pain for the bitter truth is that we have not been able to sustain these virtues of life.

For a majority of today's women, 'justice' is a virtue out of reach. Corruption is the common practice. A new employee visits the office for the first time only to be welcomed by some 'itching palms' people use lies at the slightest pretence. They no longer sacrifice their own lives for others but sacrifice those of others for themselves. In these grave situations, virtues have become queer things buried out of sight.

Virtues - the treasured assets of life have not been completely blown away, out they will if we do not realize their importance. Let us not sit back and wait for the doomsday. It's high time we realize this universal truth. Let us, with strong will & determination, leave no stone unturned to revive all virtues of life. Only then shall God's blessings be with us for the favours of those who favour the right.



*Success comes in CANS, Failure comes in CANTI's.*

# Some Unknown Facts

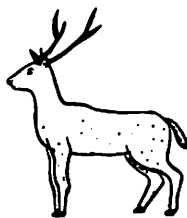
- France, a country of about 60 million people has 60 million tourists every year.



- The world, best selling book is the Bible. It is also the most shop-listed book in the world.



- A person afflicted with hexatectylism has six fingers or six toes on one or both hands and feet.



- How do reindeers survive in the extreme cold ? By exting moss ! The moss contains a special chemical that helps veindeers keep their body warm.



- The Chinese use about 45 billion chopsticks per year. 25 million trees are chopped down to make the sticks.

- The shortest complete sentence in the English language ? "Go".

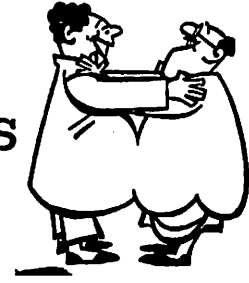


- A cat sees about six times better then a human at night because of the tapetum lucidum, a layer of extra reflecting cells which absorbs light.

- In 1883, the explosion of the volcano Krakatra put so much dust into the earths atmosphere that sunsets appeared green and the moon appeared blue around the world for almost two years.



## The Ten Commandments of Success



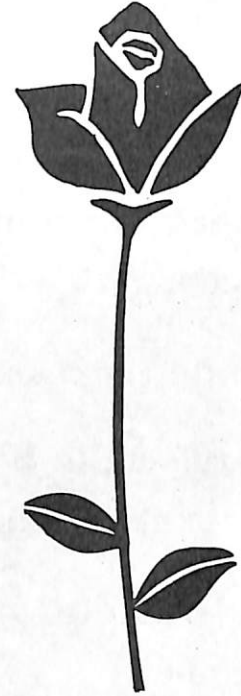
1. **Speak to people** : There is nothing as nice as a cheerful greeting...
2. **Smile** : It takes 72 muscles to frown only 14 to smile...
3. **Call people by name** : Everyone is pleased when you remember their name...
4. **Be friendly & helpful** and other will respond in like manner...
5. **Speak & act** as if everthing you do were a geunine pleasure...
6. **Be genuinely interested** in people...
7. **Be generous with praise** - cautious with criticism...
8. **Be considerate** with the feelings of others, it will be appreciated...
9. **Be thoughtful** of the opinions of others, there are 3 sides to any controversy - yours, the other persons & the right one ?
10. **Be willing to give service**, what counts most in life is what we do for others...



# A Wish

Pallavi Saikia

What is life ?  
It's a kind of dream  
Dreaming of living a life  
Dreams full of wishes.  
Heart is full of wishes with  
Thorns stuck on,  
Wishing to make a difference...  
Fear, hatred, lies and laziness  
Make up the second phase of life.  
Good and bad wishes always  
Drive into our lives and  
Stay stuck in our minds.  
Truth is all we can wish.  
For in this kind of a situation.  
Although sadness is a major part of our lives,  
Always be brave and never lose hope  
For we have to fight.  
Wishes fill up every corner  
Of our hearts.  
But let too find its  
Perfect place in our Hearts.



# Teacher !

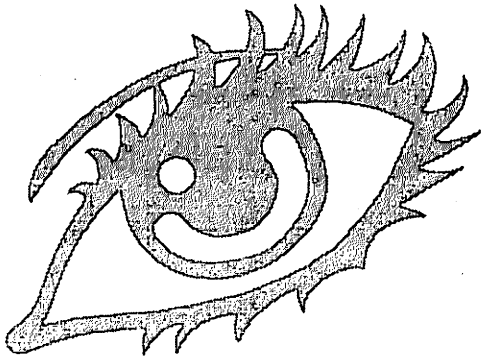
Sunita Singh



O, Teacher, you are so dear,  
You always my doubts clear  
Everywhere I find your fragrance  
You solve my problems with so much patience.  
You always teach us with dedication,  
We like your inspiration.  
O, dear teacher, you are so kind  
For our mistake you never mind.



## Eyes



Secrets of your heart  
Say your eyes  
Words, you can't express  
Express your eyes

Eyes say everything  
Then, why to speak  
It helps in anything  
What you seek.

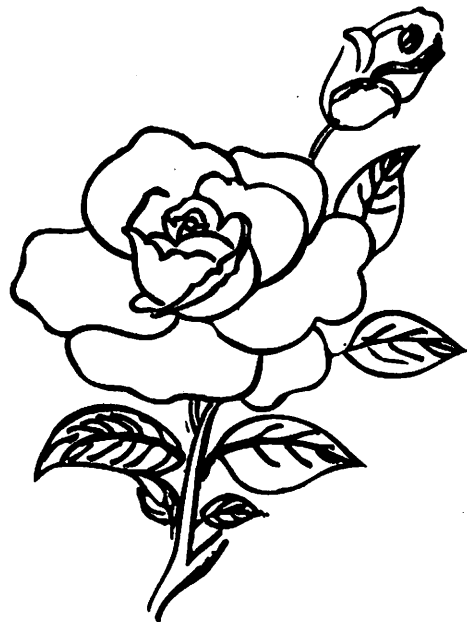
You may be ignorant  
But your eyes know  
The path of your destination  
Your eyes show

So help your eyes  
To express your likings  
Best friends of yours  
Know your feelings.

## The Rose

Hitesh Indoria

A beauty of rose  
Like pearls of the sea  
Free like a bird without care,  
Dances in the breeze with glee.  
It's the lovely rose  
Deep drunk in beauty,  
Bathed in the dew and feels close  
To the Lord, never forgets its duty.  
Always smiling  
Even when plucked  
Always caring

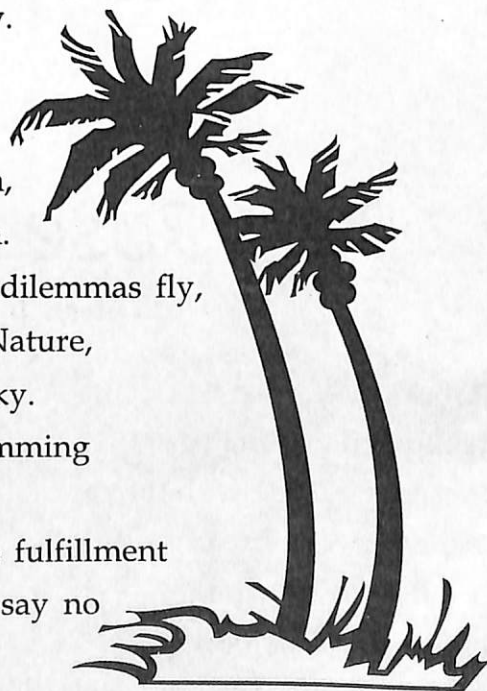




# Happiness from Nature

Miss Shrabonti Borah

Life is a success when we achieve,  
Life is miserable when we go out of reach.  
Life can teach us a lot more,  
If we can recognize our heart's core.  
People claim to know others,  
But hardly do they know themselves.  
Life is sometimes fun and sometimes down,  
So, there's no need to mourn,  
There's no need to grief and sway,  
At the hardships approaching our way,  
Live life to its fullest is all, that I can say.  
Happiness is impartial to everyone  
Let it through your life  
Laugh and make others feel the sensation,  
Come on, set an unforgettable impression.  
Feel the fresh air around you and let all dilemmas fly,  
Enjoy the remarkable beauty of Mother Nature,  
Feel great heights and look at the blue sky.  
The small birds soaring and the bees humming  
Provides pleasure and contentment,  
Nature is beautiful and it brings absolute fulfillment  
Discover peace from it, coz it will never say no  
Why are you behind, go !

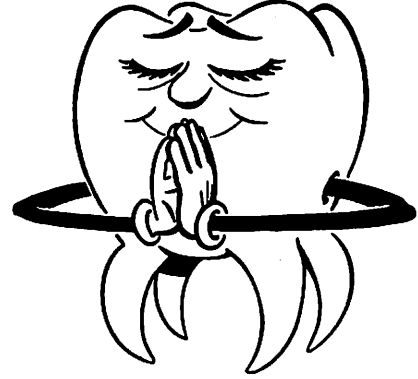




# Silence

Anindita Kakoti

Sometimes your memory comes back to me  
With the knocking of silence.  
It clings to my hazy life like cobwebs  
And keeps the memories alive.  
Like a child sitting in a corner of threshold  
Silence shews a piece of time  
The reticent silence wants to say something  
But it afraid even of its ownself.  
Like a bubble burst is air, this silence abruptly disapears  
Leaving all the memories behind it  
Words will be preserved but what about this Silence  
Can anyone preserve the silence ?  
Birth & death two parenthesis within which lives my life  
With a Silence, a slowly melting Silence...

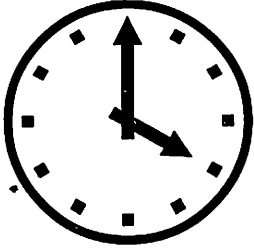


# FLOWER

Jitu



A beauty ! A dazzling creation  
Flowers are love of passion !  
Spreading their sweet scent.  
A sing of truth, sacrifice, without any selfishness,  
A strength of survival, a treat to every vision  
A delightful behind...  
Flowers are love & passion



## The Value of Time A Fraction of Time Cannot be Bought By a Ton of Gold

Pankaj Agarwal

You cannot control how much time you have,  
But you can control the way to use it.  
You cannot choose whether to spend time or not,  
But you can decide how to spend it.  
You cannot manage time,  
But you can learn to manage,  
Yourself in relation to time.

Time cannot be expanded, accumulated  
Mortgaged, hoarded or retrieved.

Hence you should value  
"TIME AS MANS MOST  
PRECIOUS COMMODITY ;

AND HAVE OPTIMUM UTILISATION OF EVERY MOMENT OF TIME."

## Tongue Twister

What would it be if a wood chuck chuck  
could chuck wood chuck wood.  
Sister stitches soldier's shirts.  
She sells sea shells on the sea shore.  
Double bubble gum bubbles double.



# Key to Success

Kailash Garg

Talent & strength of a student

Shows good result in the life time.

The human resources (talent and intelligence) are cultivated in the school to get best results.

Discipline and aim help the winner to do things diffectly.

Reading is the process of self development a gods

Reades ..... more on variety of subjects.

The co-curricular activities in the school and also our side, develops our molality.

Enthusiasm, like hope, we derive from our teachers, parents and well wishers is the juel which drives us to reach great height



## time

Flowers blossom and them wither away  
Likewise after every wight comes a new day.

As time drags on day after day.

Life keeps on proceeding on its way.

Time is always on the move and agile.

It never turns standstill for anyone even for a while.

But for time a lot do we gain,

As it helps us to assuage pain.

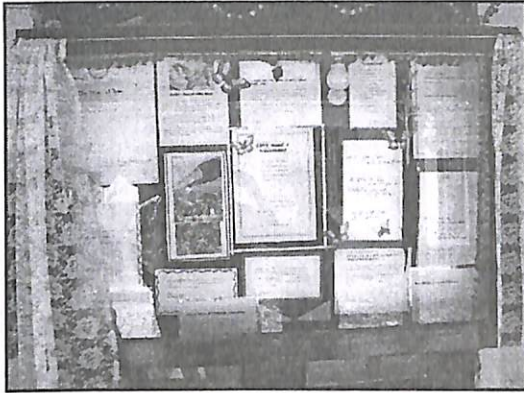


# True King

Peasant ! O poor peasant  
I lay my respect thy feet,  
I honour the way you spend your day.  
Dawn isn't there but you are there  
Not for yourself but all for us  
Thy start the journey for others,  
Dawn is the verdict of your  
Reaching the labour field,  
Suffering and labouring under  
The scorching shining sphere,  
You pray for others,  
You work for others.

At the dwelling of darkness,  
Thy reach home  
With the sickle in thy hands  
But neither with exhaustion nor hesitation  
But with a glad smile.

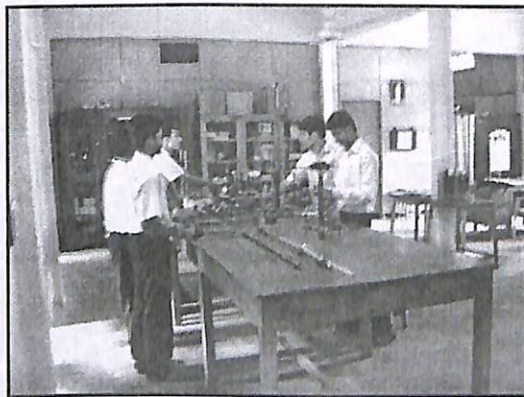
You do lot, you work lot  
Yet not expect an inch of what you deserve,  
Yet none thinks of you !  
But worry not, poor peasant  
We have a gift for you  
And that's 'justice'  
For thy verdicts are many -  
The dawn, the sun, the dusk  
And of course myself.  
Thy are the true king  
Who keeps this universe going ?



College Wall Magazine



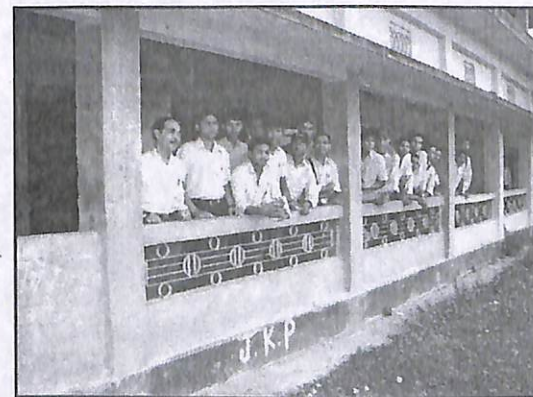
Students working in the **Chemistry**  
**Zoology** Laboratory



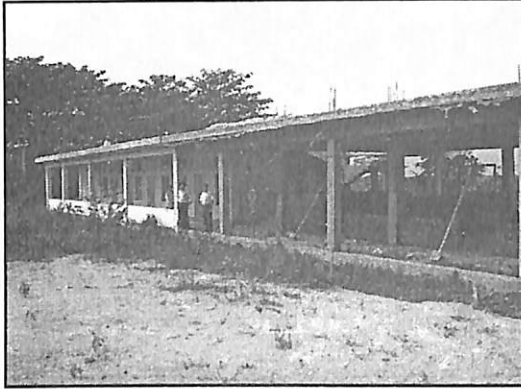
Students working in the Physics  
Laboratory



Girls common Room



View of the Commerce Building



Boys Hostel



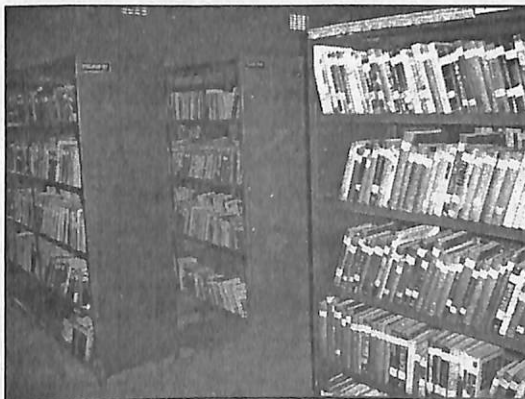
View of the Science & Arts Building



Administrative Building



Excursion group in Darjeeling in  
2005



College Library





# अकेला

संदीप कोइरी

हाँ मैं अकेला आया था, पर अकेला ही रह गया  
इस भीड़ सी दुनिया के मेले में तनहा सा रह गया  
अपनी मुथि सी जिन्दगी में खुशीया समेतना चाहता था  
पर रेत की तरह खुशीया मेरे जिन्दगी के मुथि से फिसल गयी  
मेरी जिन्दगी भी क्या रंग लाई है



वफा मैने की जिन्दगी से पर उसने की बेवफाई मुझसे  
सुनी सी राहो में, मैं जब भी कभी तनहा अकाले चलता हूँ  
जिन्दगी मुझसे हसती है और मौत भी मुझसे दूर भागता है  
ना मौत, ना जिन्दगी फिर मैं अकेला रह जाता हूँ

मैं अकेला था फिर मैं अकेला क्यों रह गया  
ना प्यार मिला, ना दोस्ती मिली, दुश्मनी मिली जिन्दगी से  
ना रात-ना दिन, ना सुबह-ना शाम

ना मौत-ना जिन्दगी, ना हसी-ना उदास  
खाली सा गीवन मेरा मरुभूमी सा बनकर रह गया  
ना पानी है, ना छाया है, तपते धूप में झूलसकर रह गया  
मेरी आत्मा मर गयी है, मैं वनजर बन कर रह गया

बस काँटे ही काँटे रह गये फुल की कोई उम्मीद ही नहीं रही

मैं अकेला था फिर मैं अकेला क्यों रह गया इन भरी सी काटों के मेला में, मैं क्यों कट-कट रह गया।





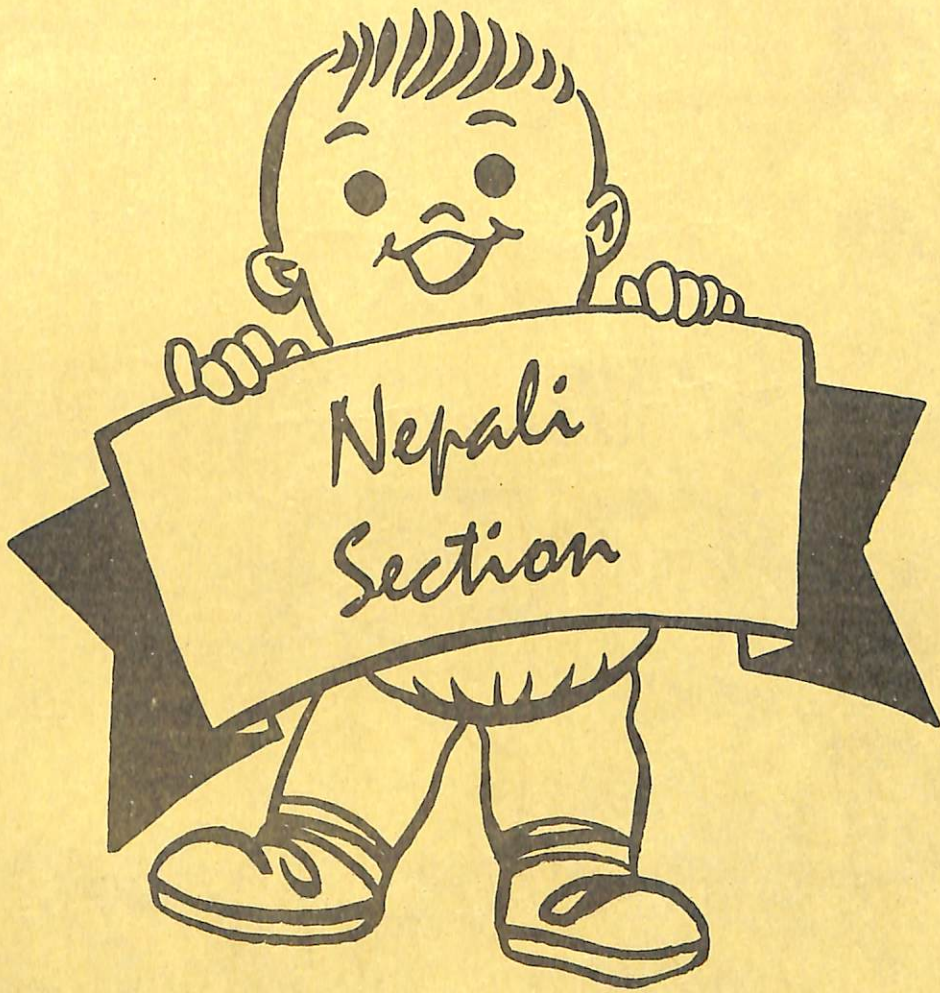
# जीवन

मनोज कुमार साह



मैं काँपती लौ दीपक की,  
जिन्दगानी का है क्या भरोसा।  
मैं बूँद हूँ एक ओस की,  
मेरा जीवन एक रात की।  
मैं बुलबुला हूँ पानी का,  
एक क्षण का मेरा जीवन।  
मैं बर्फ हूँ एक पानी का,  
पिघलती जा रही हूँ हर पल।

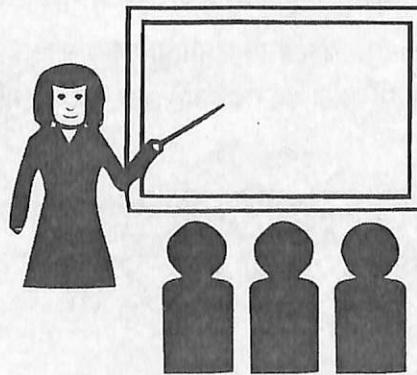
क्या भरोसा है जिन्दगानी का,  
तो आओ हम सब  
मिलजूल कर, सद्भावनाओं के साथ,  
जी ले दो पल की जिन्दगानी को।  
याद करेला पल ॥



# नारी शिक्षा

दुर्लभ उपाध्याय

नारी समाजको एउटा अंग हो। समाज मा लक्ष्मी स्वरुप समाजमा संसार भन्ने कुरा नारी समाजबाट चलि आएको छो। सांसारिक जीवनले मानिसलाई कर्तव्यबोध गराइ परिस्थितिको माझमा बाँच्नको निम्ती सक्षम बनाउँछ। धेरै खुबुकिला पार कुरेर कर्मफलद्वारा आज एउटा नयाँ जिन्दगीलाई स्थापना गरेका छन्। समाज मा पुरुष र नारी दुवैलाई समान मर्यादा दिइएको छ भन्दा खेरी पुरुष र नारी नभए समाज एउटा हुनै सक्दैन। देशको विभिन्न ठाँउहेरुमा पुरुष हेरुलाई नारी भन्दा धेरै अधि बडे जस्तो लाकछ साचो भन्दाखेरी देशको सामाजिक, राजनैतिक, अर्थनैतिक, वैज्ञानिक आदि क्षेत्रमा पुरुषहरु धेरैअधि बडेका छन्। भारतको संविधान तिरबाट जति अधिकार पुरुष हरुलाई दिइएको छ उतिनै नारीलाई दिइएको छ, तर आज किन नारीहरु देशमा उन्नतिको शिखरमा पुगेकाछैनन्? संसारमा नारीहरु धेरै कष्टबाट समाजमा एक नयाँ शिक्षाको खोजमा लागिरहेका धन भन्दा अफठ्यारो हून्छ कि! उनीहरु बस्तको लागि पनि जग्गा छैन। त्यसरी नारीहरु अरूका भरमा बाक्छू परेको छ र दिन हरू बिताएका छन्। यस्तो एउटा विशाल संसारमा के को अभाव छ? के नारी हरूले आफनो मौलिक अधिकार पाएका छैनन्। नारी को कतिपय वाधाले गर्दा समाज सज्जिन सकेको छैन। हिजो आज सरकारले नारी शिक्षको निम्ति अलिक धेरै गुरुत्व दिइएको देखिन्छ। नारीहरुलाई कुन तकनीकि अपनाउदा धेरै णिक्षित तूल्याउन सकिन्छ त्यव विषयको चाँहिं चिन्ता गर्नु पर्ने स्थिति आईपकरेको छ। यहाँ नारीहरुको पनि अलिकति सहायता चाँहिन्छ। उनीहरु आफै अगिबढि आएँमाकाल अलिक सजिलो हुन सकछ्। र आज समाजमा नारी शिक्षा को धेरै नै प्रयोजन छ।





# आफनो कर्म को फल

रीना छेत्री

धनपुर भन्ने एउटा सानो गाउँ मा भरत भन्ने एउटा गाउँबुडो थियो। ऊ सारै अत्याचारी, स्वार्थी, घमण्डी र दुष्ट थियो। ऊ गाउँको गरीव र बेसहारा गाउलेहरू माचि अन्याय र अत्याचार गर्यो। गाउलेहरू दुःख र अभर मा परेको समय मा गाउँबुडा संग ऋण भागदये। त्यो ऋण भनेकमो दिन गाउँले हरूले व्याज सहित फिता गर्न सकेनन भनि उनी हरूको घर-जगा जमीन सबै आफनी नाममा बनाउथो। गरीब को खुन चुसेर, अत्याचार गरेर भरत गाउबुडो आफु धनी भएको थियो। उसकी अत्याचार ले गाउवासी धेरै चिन्तित भएका छन।

भरत को एउटी छोरी छे प्रिया जो पढ्न को लागी दार्जिलिङ गएकी हुन्छे। ऊ सानै देखि शहरमा वसेर पढेता पनि ऊ आफनो गाउँलाई धेरै माया गर्थी। ऊ सारै शान्त स्वभाव कि र कोमल हृदय भएको नारी हो। जब ऊ आफनो पढाई सकेर घर आउँछे त्वतिखरे आफनो बाबु को अत्याचारी व्यवहार देखेर धेरै रून्छे। ऊ आफनो बाबुलाई समसाउने कोसिस गर्छे, तर उसको व्यवहारमा अलिकति पनि परिवर्तन आउँदैन। त्यही गाउँमा प्रिया को वाल्यकाल को सायी छ प्रेम जो अति गरीब एकलो छ। प्रिया ले आफनो मनको कुराहरू दुख-पीर र वेदनाहरू सबै योक प्रेम लाई भन्यी। किनकि प्रिया ले बाल्यकाल देखिनै प्रेमलाई धेरै माया गर्या। प्रेम ले पनि हर सुख दुख मा प्रिया को साय दिन्यो।

प्रेम - प्रिया तिमी संग त सबैयोक छ धन-दौलत, रूपिया-पैसा फेरि तिमी किन चिन्ता र पीर लिएर बस्यौ।

प्रिया - प्रेम संसार मा धन-दौलतनै सबैयोक हुँदैन। माया र विश्वास सबभन्दा ढूलो चीन हो। जून घर मा माया र विश्वास भन्ने चिजैछैन त्याँहा म कतरि खुशी रहन सकछु। धन ले र पैसाले वजार को समान हरू त किन्न सकिन्छ तर ब्रेम 'माया' पैसाले कहिले पनि किन्न सकिदो रोहिनरछ। यो कुरात मैभन्दा बढी कसले महसुस भर्न सकछ होला!

प्रेम - मलाई माफ गर प्रिया। मैले तिम्रो भावनालाई बुझने गरिने। मलाई माफ गरिदेऊ।

प्रिया - म कति अभागी छु प्रेम, जन्मेको छ महिना नहुदै आमाले यो संसार छोरेरजानु भयो। आमा को मृत्यु पछि बाबा पनि कुकर्म को बाटो तिर लागनु भयो। बाबा को माया कस्तो हुन्छ आज सम्म पाउन सकिन। बाबाले गरेको के कर्म ले मलाई दिनरात धिक्कारी रेहको छ। मइले यो गरीव गाउले हरूको तिस्ति केही गर्न सकि रहेको छैन।

प्रेम - (प्रिया को कुराहरू सुनेर लामो सास फेछ र भन्छ) 'तिमी महान छे र प्रिया' मै तिम्रो सायछू तिमी चिन्ता नमान तिम्रो अहंकारी बाबा को अहंकार एकदिन अवश्य चकनाकुर हुने छ। भगवान मायि भरोसा राख सब ठीक हुन्छ। (भरत त्वहाँ आउँछ दुवै असामञ्जस्यता योग्छन्)

भरत - (एकदिन गाउबुडो मरत ले आफनी छोरी प्रिया लाई भन्छ) अब त तेरी विहे गर्ने उमेर पनी भई सको। मैले तेरा लागी एउटा केटा हारिसकेको छु। ऊ बहुत धनी घर को एकलो छोरो हो। तलाई सुखले पाल्छ। मैले तिनीहरूसंग विहेको कुरो पनि छिनिसके।



प्रिया - (ऊ भन्छे) बाबा म यो बिहे गर्न सकदिन। किनकि म अरू कसैलाई माया गर्छ।

भरत - को हो तो केटा? (उसले प्रश्न गर्छ)

प्रिया - प्रेम। मँ उसलाई माया गर्छ। मँ विहे गर्छ त सिर्फ प्रेम संग।

भरत - त्यो भिखारी संग माया गरछेस त। त्यो त मेरो घर को नौकर बन्ने पनि योग्य छैन। त्यो तेरो योग्य छैन छोरी। त्यसलाई भुलिदे।

प्रिया - बाबा, मान्छे ठूलो आफनो कर्म ले हुन्छ धन दौलत ले होइन। तपाइलाई गरीब को खुन चुस्तो, अन्याय-सत्याचार गरेको कमाएको सम्पत्तिमा घमण्ड छ होईन? तपाईले पाप ले बनाएको यो महलमा बस्त छैन अब मलाई। तर जाने अगसि एउटा कुरा याद रायनुरत बाबा तपाईले यो आफनो कूकर्मको फल अवश्य पनि एकदिन भोगनु पर्ने छ।

भरत - प्रिया, प्रिया (भन्दै रोकन खोजछ। तर रोकन सकदैन।)

प्रेम - प्रिया तिमी, यतिका राति याँहा। के भोसब ठिक त छ?

प्रिया - प्रेम म आफनो बाबा को पापी महल छोडेर आज तिमीसंग तिम्नो माया को छाहाँरिमा आफनो जीन्दगिका रहेका दिनहरू बिताउन आएको। प्रेम मलाई यो बाह कँहि हाडालैजउ म तिम्नो माया को साहारामा माँच्च चाहान्छु। भन्दै ऊ रून्थाल्छे।

प्रेम - प्रिया तिमी चिन्त नगर। हामि आजेई यो गाळँ छोडेर जाने। हाम्रो कर्म मा जे छ त्यो हामिले भोमै पर्छ। दुख र सुख त आफनो आफनो कर्म हो।

(प्रिया र प्रेम दुईजना गाउ छोडेर दार्जिलिङ पुगछन। वाँहा प्रिया को एकजना साथी घर उसीहरू वास वस्छन। दार्जिलिङ शहरमा प्रेम एउटा फेकटेरी मा काम गर्न याल्छ। त्ये त्याहाँ को मालिक सौ असल भान्छे थियो। तो फेकटेरीको मालिक मालकनी सन्तानहीन थिए। उसीहरू प्रेम को लगन, आत्मवल, विश्वास र धैर्य ले काम भरेको देकेर सारै खुशी हुन्छन र प्रेम को पद बढाकर उसलाई मेनेजर बनाई दिन्छन।)

मालिक- (उसने एकदिन प्रेमलाई भन्छ) प्रेम मेरो पनि अबत उमेर ठल्किदै आयो। म संग अजस्र धन-दौलत, रूपिया-प्रसा भएतापनि म वेसाहारा छु। म मेर पछि मलाई दीगवस्ति दिने कोहि छैन। आज मेरो यो धन-दौलत, आराम सबै थोक मुल्यहीन भइ रहेको छ। त्यसैले मँ चाहान्छु प्रेम तिमी मेरो छोरा भएर बस र मेरो कारवार सम्याला भलाई पुर्ण विश्वास तिमीले थो बुडोलाई निरास वनाइदिने छैनौ।

प्रेम - (ऊ भन्छ) तर सर। मेरो उपर म माथि यस्ति ठूलो गुण नललाउनुस। म गरीब लाई यती ठूलो उपकार नगनुस।

मालिक- होइन प्रेम गरीब तिमी जस्तो आदर्शवान युवकलाई भनिन्दैन। गरीब त मँ जस्तो अभागीलाई भनिन्छ। अरू रहयो कुरा उपकार को मइले तिमीलाई कुनै उपकार गरेको छैन, यो त तीम्नो कर्म को फल हो। मालिक को सूकर्म को फल सधै राम्रो हुन्छ। र कूकर्म को फल नराम्रो हुन्छ। अरू उपकार त तिमीले गुनु छ हामि बूडा-बूडीलाई हाम्रो छोरा बनेर।

प्रेम - सर म माथि यति ठूलो विश्वास नगनुस। मँ हजुर जस्तो महान मान्छे को छोरे बन्ने योग्य छैन।



मालिक- प्रेम आजवाट तिमी मलाई सर भनेर होइन 'बाबा' भनेर बोलाउनु। जाउ प्रेम बुहारीलाई पनि यही लिएर आउ। आजदेखि हामी सबजाना एकसाथ एउटै घर मा बस्ने।

प्रिया - प्रेम आज त अफिसवाट चाडै आयौत, सच्च भएन कि क्याहो ?

प्रेम - मैँ आज घेरै खुशी छु प्रिया। किन भनि आज देखि म टुहुरोले आमा बाबा को माया पाँउने भए। भगवान ले हाम्रो साथ दिदैछन प्रिया। (उसले प्रिया लाई सबैकुरा वुझाएर भन्छ।)

प्रिया - यो सब तिम्रो कर्म र विश्वास को फल हो प्रिया। मइले पनि तिम्रो माया को साथ साथै आमा बाबा को पनि माया पाउने भए। संसारमा दुष्ट र चरित्रहीन मात्र होइन चरित्रवान र महान मानिष हरू पनि जन्मेका रहेछन।

एकदिन प्रेम र प्रिया आफ्नो सहारा दिने बाबु-आमा संग खुशी र आराम को जीन्दगी बिताई रहेका छन भने आर्को तिर घमण्डी भरत आफ्नो कूकर्म र अत्याचार को फल भोगदै रोजकराई सहारा मागदै हिडिरहेको छ। ऊ आफ्नो कर्म को फल भोगदैछ।

भरतको अत्याचारले सीमा नाघेपछि उपायहीन गाँउले हरूले एक भएर साहस गुटाएर उसको बिरोध लडछन। सबै गाँउले हरूले एकजुट भएर आवाज उठाउछन र त्यो पापी भरत एकलो हुन्छ। गाउले हरूको पिटाईपनि खान्छ र सबै गाउले हूको जगा जमीन फिर्ता गर्न ऊ वाध्य हुन्छ। ऊ वेसहारा र उपायहीन हुन्छ। ऊ गाँउले हरू संग माफि पनि माग्छ तर एतिकाबर्ष उसको अत्याचार र थिचोमिचो सहेर वेका गाउले हरूते तो सत्याचारीलाई; माफि दिदैनन। र ऊ अन्तिममा त्यो गाउँ छोडेर जान विवारा हुन्छ। उसले त्यो गाउँबाट व एउटा फुटेको कौडी पनि लान पाउदैन।

ऊ आफ्नो पेट पाल्नको को निम्ति मागदै गल्लि गलि मा डिडन थाल्छ। यसरीनै हिडिरहेको वेला बृद्ध भएको भरत एउटा युवक को मोटर संग टकराउछ र विहोस हुन्छ। त्यो युवकले उसलाई आफ्नो मटर मा बसार्ने घर लैजान्छ। ऊ आफै एउटा ठक्टर भएको हुनाले घरमै उसको उपचार गर्छ। जब उसलाई होस आउछ आफ्नो समुह छोरि प्रिया र प्रेम देखेर ऊ आसयमा पर्छ। तर प्रिया ले उसलाई चिन्दिन। उसलाई होस आएको देखेर प्रिया ले भन्छे-तीम्रो विरामीलाई होस आयो।

युवक - कस्तो छ अइले तपाई लाई ? भनेर प्रश्न गर्छ।

भरत - ठिकै छ। तर म याँहा कसरी आएँ। म पापीलाई किन बचाएको नानी तिमिले।

प्रिया - (प्रिया लाई त्यो आवाज अगाडी पनि सुनेको जस्तो लाग्छ र आएर क्यो बृद्ध मानिषलाई राम्रो संग हेर्छे। अनी उसलाई चिन्नवाकी रहँदैन र ऊरूदै भन्छे) बाबा तपाई कहाँ ? त्यौ पनि यस्तो हालतमा ? ?

भरत - (आफ्नो शिर निचा पादैँ रुदै भन्छ) छोरि यो मेरे कर्म को फल हो। छोरि तैले मलाई आजभन्दा पचिस वर्ष अगारी भनेकि यिस तपाई ले आफ्नो कू-कर्म को फल एकदिन अवश्य भोगनु पर्छ भनेर वचन लागो छोरि। आज मैँ आफ्नो कू-कर्म को फल भोगि रहेको छु। छोरि-जुँवाई मलाई माफ गरिदेऊ। आज मलाई अनुभव हुदैछ कि संसार मा धन-सम्पत्ति मात्र सबै योग हुदो रहेन छ। प्रेमलाई जसरी गरीब भनेर हेला गरेको थिएँ। आज उसेईलेने दुनिया को सबै खुशी दिएर मेरी छोरिलाई रखेकाणचन। सम्पत्ति भन्ने जीज संधै भरीको लागी हुदो रहिनरछ। सम्पत्ति ज आज छ भोलि छैन। धनी र गरीब त आफ्नो किसमत (कर्म) हो। मलाई आज याद भयेकिहि माया र विश्वास को बुनियाद मा मानिष को घर संसार टिकिरहेको हुदो रछ। आज मलाई आफ्नो

गलती को एहेसास हुँदैछ ।

प्रिया - बाबा तपाईं को आखाँ खुलेछ यो भन्दा खुशी हाम्रो लागी अरू के हुन सकछ र । भाफि तो भगवान ले दिन्छन । हामी त मानिस हौं । माफि दिने नदिने हाम्रो कुनै अधिकार छैन । सब समय को बात हो बाबा । तपाईं लाई समयले अत्याचारी बनायो । र आज यही समयलेनै तपाईं लाई सुधारी हरेको छ । हामीतपाईं संग रिसाएका छैनौं ।

मरत - म जान्छु छोरि मलाई विदाई दिनुस जुँवाई ( भनेर ऊ बसेको ठाउवाट उठछ ) म जस्तो पापी को छाँया समेत म मेरी चोरी को स्वर्ग जस्तो घर-संसार मा पर्न दिन्न । ( भनेर जान निकलिन्छ )

युवक - हजूर वा आफ्नो गलती स्वीकारनुनै मानिष को सब भन्दा तुलो महानताहो । हजुरले आफ्नो गलती स्वीकारनु भयो त्यो भन्दा खुशी अरू हाम्रो लागी के हुन सकछ ? तपाईं आज देखि हामी सगै यही वस्तु पछ ।

प्रिया-प्रेम- हो बाबा छोराले ठिपैई भन्दैछ अब यो बृद्ध शरीर लिएर हजुर काँहा जानुहुछ ? याँही बसनुस काँहि जानु पदैँन ।

भरत - यो त तिमीहरूको महानता हो । मलाई माफ गरिदेऊ यही मेरी लागी धेरै हो । मैले आफ्नो घमण्ड ले पर्दा अतीतमै धेरै पाप गरी सकें । आज मैले आफ्नो गलती सुधार ने मौका पाउदैछु । लाई नरोक छोरि । आफ्नो छोरि को घर मा बसेर अरू पाप को भागि बन्दिन मै । भलाई आफ्नो कर्म को फल भोगन दिनुहोस जुवाई-छोरि । भनेर ऊ घरवाट निकलेर जान्छु ।

तिनैजानाले रोकन खोजछन तर रोकन सकदैनन ।





# आमाका रूपमा नारी

अञ्जुमणि उपाध्याय

नारी शब्दलाई हामी विभिन्न रूपमा देख्न पाउँछौं। जस्तै - आमल, माँ, माताश्री, मम्मी, मैया, मम् आदि आदि।

आमा शब्द सुन्दा नै हाम्रा मनमा शान्ति र शीतल भावको अनुभूति जाग्दछ। मैले सुने अनुसार आमाको महत्व बाबुको भन्दा बढ्ता हुन्छ। यदि कसैका बाबु मरे भने पनि छोरा-छोरी दुहुरा हुँदैनन्थे अरे तर आमा मरे पछि चाँहिँ छोरा छोरी दुहुरा हुन्छन् भने धारणा मानिसको रहेको छ।

नारीको विभिन्न रूप मध्ये छोरी पहिलो हो जसले आफ्नो वंशलाई उज्यालो गराउँछे। त्यसपछि बुहारी जसले सासू, ससुरालाई आमा बेवुको दर्जा दिएर पराइघरलाई पनि आफ्नो तुल्याउँछे। नारीको तेस्रो रूप हो पत्नी। पत्नी आफ्नो पतिलाई श्रद्धा र भक्तिद्वारा आफ्नो बनाउनुका साथै-पतिका हर दुःख सुखको सहभागी हुन्छे। त्यसपछि को रूप हो आमाको। आमा शब्द नै सहिष्णुताको प्रतीक हो। कुनै पनि नारीले आमा बन्न पाउँदा जुन हर्ष अनुभव गर्छन् त्यो संसारको कुनै चीजसँग दाँउन सकिँदैन। परिवारमा दासी जस्तै भएर काम गर्न पनि कुनै अम्मा पछि हट्दैनन्। आमा गुरू, सखी, सजाय दिने प्रहरी आदि सबै क्षेत्रमा उत्तिकै कार्य गर्न सक्षम हुन्छिन्। आमा भन्दा बढ्ता माया गर्ने संसारमा दोस्रो व्यक्ति हुँदैन। जब आमाले हाम्रा लागि सबैथोक गर्नु हुन्छ भने हामीलाई गालिगनै हक पनि आमालाई नदिउ ?

आमा, बाबुबाट नै प्रत्येक शिशुले ब्राँच्ने आदर्श पाउँछ त्यसैले आमा बाबु नै हाम्रालागि पहिलो दर्जामा आउने ईश्वर हुन आमा नभएको संसार संसार हुँदैन त्यसैले आमा मनु संसारको शुरुवात गर्ने पहिलो साधन हो।



# तिमीं - एक जटीलता

दीनेश भण्डारी

तुलना गद्दिन म तिमीलाई पूर्णिमाको चन्द्रमा संग  
उनले त जन्मै देखि लिएर आएकी छिन कलङ्क  
निष्ठुर पनि छैनो तिमी बर्खाको झरि जस्तो  
जसले आफ्नो पाचिचयनै बनाएको छ मर्मान्तिक  
कविले भने जस्तै म तिमीलाई 'गुलाफ' पनि भन्न जान्न  
आखिर त्यसमापनि प्रकृतिको प्रहार छ ।  
रिजाउदिन तिमीलाई म कुनै जीजसंग  
तिमी त्यो हौं जसको केहि तुलना छैन ।  
हाँसी दिउउ तिमी भने  
समय पनि परखन खोज्छ,  
बादलको घुम्टो ओढि  
लुकाउन खोज्छिन चन्द्रमा पनि ।  
तिमी कल्पना पारिको कल्पना हौं  
सुन्दरताको पूजारीको ध्यान हौं तिमी ।  
आखिर के हौं तिमी ?  
मेरो लागि त केवल एक 'प्रश्न' हौं तिमी ।





# उदासीन हृदय

रेणुका छेत्री

मेरो चाहनाको फूलबारिमा, ती कपिलाहरू,  
 कति जतनगीर हुर्काएँथा, ती बिरंगी फूलहरू  
 आज उदास छ मन, उजाड़ भएछ बगैँचा  
 व्यर्थमा सजएँ छु, ती रंगिन सपना,  
 कतै अल्झाई राखेको मन पनि  
 भइरहेछ, आज भीरबाट झरिरहेको पतझड झैं  
 गने छुईन, अब म कल्पना,  
 मरुभूमिका हरियाली ल्याउँने  
 केवल बाँचिरहेको हुन्छ  
 निराशको बादलमा छाएको अन्धकार बनि  
 एउटा छुरिले जताभावि वर्षाएका  
 पानीका थोपा, त्यो आकशको शुन्यतामा  
 अनि मारो दुई आँखबाट बगेका नयन अश्रुमा।

# आशा छ मनमा

कुमार अधिकारी

धूलोको प्रतिमा बनाएको छु  
 याह छ हाँवा ले उड़ाउँछ  
 तर पनि आसा छ मनमा  
 यो प्रतिमा संधैं भरी उभिइ रहोस  
 कागजको घर मनाएको छु  
 याह त्यो पनि छ पानी ले भिजाउँछ  
 तर पनि आशा छ मनमा  
 यो घर संधैं भरी सजि रहोस  
 बर्फ को फूल रोपेको छु  
 याह छ घाम ले पगाल्छ  
 तर पनि आसा छ मनमा  
 यो फूल वनमा फूली रहोस  
 स्वर्ग की अप्सरा चाहेको छु,  
 याह छ यो एउव सपना हो  
 तर पनि आसा छ मनमा  
 यो चाहना मनमा जामी रहोस।



LETTER OF APPRECIATION TO B.COM. 2ND YEAR  
STUDENTS OF DIGBOI COLLEGE

*The authority of Digboi College notes with great pleasure, the voluntary act of painting up of the Class Room No. 18 by B.Com 2nd year students (2005-2006) on their own initiative and self-generated fund.*

*This selfless act is recorded by the authority as an eaemplary attitude of participation sense of belonging of the students of B.Com 2nd year and their fervent will towards alround upliftment of the college.*

*It is hoped that the whole student community will follow the example.*

**(D. R. Deb)**  
Principal i/c,  
Digboi College

Date : 29-08-2005



## Report of General Secretary

Dear Reader(s),

I would like to thank the editorial board for the successful publication of 28th Annual College Magazine. The days which I spent with the union body as well with the teachers and students will always be cherished by me.

I had taken the responsibility as a general secretary on Oct. 2005. During my tenure, we had successfully organised college week from 25th to 31st December. Farwell function, Saraswati Puja, Welcome function and various miscelleneous activities.

Last but not the least I would like to convey my gratitude to all the teachers and my love to all the students of Digboi College for their timely help and support.

LONG LIVE DIGBOI COLLEGE

LONG LIVE STUDENT UNION

Thanking you!

Ranjit Chetry  
General Secretary  
2005-06



## Report of Minor Games Secretary

First of all, I would like to thank my friends and college mates for electing me as the Minor Games Secretary of D.C.S.U. for the session 2005-2006. I also welcome all the freshers who have enrolled in our college for the session 2006-2007. I would like to congratulate those students who have performed well in their examination and wish them good luck for their future.

As a Minor Games Secretary, I had tried to fulfill my responsibilities. I succeeded due to the co-operation, I got from my teacher and students of my college.

Lastly I would like to request all the students of Digboi College, to work hard be it in their studies. May all of you be successful in the future and bring laurels to our Digboi College.

With regards and best wishes

**Rahul Sahani**  
Minor Games Secretary  
D.C.S.U. 2005-2006



## Report of Musical Secretary

First of all, I would like to thank all my friends and college mates who gave me an opportunity to serve in favour of Digboi College as music secretary for the session 2005-2006.

The Annual College Week of our college was held in the month of December. In this "40th Annual College Week", I arranged many competition like Gazal, Lokageet, Borgeet, Jyoti Sangeet, Rabindra Sangeet, Modern Song, Bihu Dance and Modern group Dance etc. I am very happy that I succeeded in organising all these competitions.

I would like to thank all the members of the D.C.S.U.-2005-2006 who have co-operated me to carry out my works smoothly. I am very much grateful to my Prof-in-charge and I shall remain very grateful to him.

At last I beg for your forgiveness, if I have done anything wrong.

Yours,

**Gagan Sonowal**  
Music Secretary  
D.C.S.U. 2005-2006



## *Report of debate and Symposia Secretary*

First and foremost I would like to impart my gratitude to all the students of Digboi College for giving me an opportunity to handle the responsibility of the Debate and Symposia section for the year 2005-06.

During my tenure the most interesting phase was organising the annual college week. We had successfully organised debate, quiz, extemporaneous speech, group discussion competition. Two students of Digboi College took part in Inter College Debate competition held in Duliajan College, Digboi Women's College and all Assam Inter College debate competition. The students participation in the events were overwhelming and encouraging.

I thank for the help and support I have received from my friends, professors incharge and my parents, without which I don't think I could successfully complete my tenure in Digboi College Student Union.

At last with the aid of this report I seek excuse for any mistake under my tenure, conveying heartiest love for all the members of Digboi College. Wishing you bright future in Digboi College.

Long Live Digboi College  
Long Live Digboi College Student Union

**Ranjit Guragain**  
Debate & Synopsia Secretary  
D.C.S.U. 2005-2006



# সম্পাদকীয় প্রতিবেদন

শ্ৰী অনুপম দত্ত

ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত মোক আস্থা সহকাৰে সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে বিপুল ভোটৰ ব্যৱধানত নিৰ্বাচিত কৰি ঐতিহ্যমণ্ডিত ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সেৱা কৰিবলৈ সুযোগ দিয়াৰ কাৰণে ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱীলৈ প্ৰথমেই আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। মোৰ কাৰ্যকালছোৱাত মই আপোনালোকলৈ সেৱা আগবঢ়াই যাওঁতে অজানিতে যদি কিবা ভুল ত্ৰুটি বৈ গৈছে তাৰ বাবে মই সমূহ শিক্ষা গুৰু, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী ও বন্ধু-বান্ধৱীৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছো।

সমাজ সেৱা সম্পাদক পদৰ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিন পিছতেই মহাবিদ্যালয়ৰ “বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ” অনুষ্ঠিত কৰিব লোৱা হৈছিল। ক্ৰীড়া সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনাখনেই ডিগবৈ মহাবিদ্যালয় ‘শ্বহীদ বেদী’ পৰিস্কাৰ কৰি ধূপ-ধূনা ও এপাহি গন্ধপুষ্প চটিয়াই মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰীড়া সপ্তাহখনি শুভ উদ্বোধন কৰা হ’ল। উক্ত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মোৰ বিভাগত কোনো ধৰণৰ প্ৰতিযোগিতাৰ দায়িত্ব ন্যস্ত কৰা হোৱা নাছিল যদিও মই এক নতুনত্বৰ সৃষ্টি কৰি মোৰ নিজস্ব চেষ্টাত ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ত প্ৰথমমাৰৰ বাবে “.....” নামেৰে এক সুৰ সন্ধানী প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰিলো। উক্ত প্ৰতিযোগিতাত ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ৰ এক বৃহৎ সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ যোগদানে মোক বিশেষভাৱে অনুপ্রাণিত কৰি তুলিছিল। যি কি নহওক সকলোৰে সহায় সহযোগত প্ৰতিযোগিতাখনি সফল ৰূপত অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলো। এই প্ৰতিযোগিতাখনতেই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত সকলোতকৈ বেছি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উপস্থিতি তথা বিশেষভাৱে জনপ্ৰিয়তা অৰ্জন কৰা লক্ষ্য কৰা হয়।

ইয়াৰ কিছুদিন পিছতেই মোৰ বিভাগৰ এটি প্ৰধান আৰু বৃহৎ কাৰ্য্য আহি পৰে সেইটো হ’ল আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সৰস্বতী পূতাখনি। ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ত ৰাইজৰ বিশেষ আকৰ্ষণ লাভ কৰা লক্ষ্য কৰা যায়। সেইগতিকে মই সৰস্বতী গূজাখনি পূৰ্বদৰেই সাফল্য মণ্ডিত কৰি তুলিবলৈ মই যত্নৰ ত্ৰুটি কৰা নাছিলো। সৰস্বতী পূজাভাগিত মই মূৰ্ত্তি, ভোগ আৰু সাজ-সজ্জাৰ ওপৰত বিশেষভাৱে গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিলো আৰু সেই ক্ষেত্ৰত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা সকলো বন্ধু-বান্ধৱীৰ অৱদান চিৰঘৰণীয় হৈ ৰব। সৰস্বতী মূজাভাগিতো মই এক নতুনত্বৰ সৃষ্টি কৰি সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ আয়োজন কৰিব বিচাৰিছিলো যদিও আৰ্থিকভাৱে অসুবিধাত পৰি শেষত মই সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আয়োজন কৰিবলৈ সক্ষম নহ’লো। ইয়াৰ বাবে মই ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থী।

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ :- ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০০৫-০৬ বৰ্ষৰ মোৰ কাৰ্যকালছোৱাত মোক পদে পদে সহায় সহযোগিতা তথা দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ দীপক





ৰঞ্জন দেৱ ছাৰ, গৌৰী বুঢ়াগোঁহাই ছাৰ আৰু গোলাপ কলিতা ছাৰক মই বিশেষ ভাৱে ধন্যবাদ জ্ঞান কৰিছো। তথা বন্ধু বৰ্গ, ৰাছল প্ৰধান, পাপু, ৰেচম, পাৰ্থ, পলাশ, দেৱজিত, বিকাশ, নিপম, সুমো, ৰীণা, আৰতি, স্বপ্না, তাৰা সকলোলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপ কৰিলো।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্য্যকালছোৱাত যদি অজানিতে কিবা ভুল-ক্ৰটি বৈ গৈছে তেন্তে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছো। লগতে মন্দিৰ স্বৰূপ মহাবিদ্যালয়খনৰ উত্তৰোত্তৰ সৰ্বাগীন উন্নতি তথা মহাবিদ্যালয়খনৰ দীৰ্ঘায়ু কামনাৰে মোৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰণি মাৰিলো।

ধন্যবাদেৰে

জয় আই অসম

জয়তু ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়





## *Annual College Week*

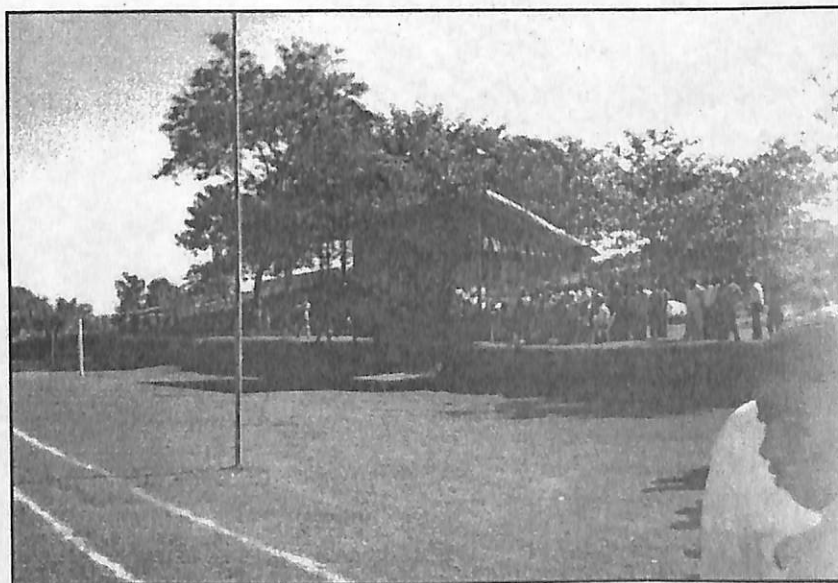
This year too, our Annual College Week brought us the same joy and enthusiasm. How nice it is for me to recollect those days of fun and to put them in black & white.

It was the morning of 25th December, we all were assembled in the college field, and were watching the college flag being hoisted, when our principal declared our college week opened, and thereby putting us in the mood of gay and enthusiasm. Everyone seem to be in high spirits and the happiness of the students knew no bound. Various games like cricket, football etc. were organised during the college week.

I on behalf of College Student Union regrate for the inconveience in printing the name of the winners of respective events. I hope you would forgive me for the inconveience.

**LONG LIVE DIGBOI COLLEGE SPORTS WEEK**

**Pankaj Agarwal**  
Editor of the College Magazine





# আলোচনীৰ প্ৰাক্তন সম্পাদক সকল

১।	ডম্বৰু শইকীয়া	-	১৯৭২ - ১৯৭৩
২।	শিৱদাস তালুকদাৰ	-	১৯৭৫ - ১৯৭৬
৩।	প্ৰদীপ ফুকন	-	১৯৭৬ - ১৯৭৭
৪।	অজিত কুমাৰ বৰা	-	১৯৭৮ - ১৯৭৯
৫।	ৰমেশ গগৈ	-	১৯৮০ - ১৯৮১
৬।	ৰবীন ৰয়	-	১৯৮১ - ১৯৮২
৭।	নৰেন্দ্ৰ হাজৰিকা	-	১৯৮২ - ১৯৮৩
৮।	প্ৰবীন মমিন ৰাজখোৱা	-	১৯৮৩ - ১৯৮৪
৯।	অৰুণ পাল	-	১৯৮৪ - ১৯৮৫
১০।	ৰঞ্জিত ফুকন	-	১৯৮৬ - ১৯৮৭
১১।	পবিত্ৰ কুমাৰ গগৈ	-	১৯৮৭ - ১৯৮৮
১২।	দ্বীপেন কুমাৰ বৰা	-	১৯৮৮ - ১৯৮৯
১৩।	নয়নমণি বৰা	-	১৯৮৯ - ১৯৯০
১৪।	কমলাকান্ত বুঢ়াগোহাঁই	-	১৯৯০ - ১৯৯১
১৫।	ৰুদ্ৰ বাহাদুৰ ছেত্ৰী	-	১৯৯১ - ১৯৯২
১৬।	গণেশ বাহাদুৰ ছেত্ৰী	-	১৯৯২ - ১৯৯৩
১৭।	দীপক কুমাৰ ছেত্ৰী	-	১৯৯৩ - ১৯৯৪
১৮।	ৰমনী বুঢ়াগোহাঁই	-	১৯৯৪ - ১৯৯৫
১৯।	ৰাজীৱ শইকীয়া	-	১৯৯৫ - ১৯৯৬
২০।	প্ৰিতম কুমাৰ খাউন্দ	-	১৯৯৬ - ১৯৯৭
২১।	ভূৱেন্দ্ৰ শৰ্মা	-	১৯৯৭ - ১৯৯৮
২২।	প্ৰফুল্ল সোনোৱাল	-	১৯৯৮ - ১৯৯৯
২৩।	নিলোৎপল শইকীয়া	-	১৯৯৯ - ২০০০
২৪।	ধৰনী লাহন	-	২০০০ - ২০০১
২৫।	হোমনাথ উপাধ্যায়	-	২০০১ - ২০০২
২৬।	ফণী শৰ্মা	-	২০০২ - ২০০৩
২৭।	ফণী শৰ্মা	-	২০০৩ - ২০০৪
২৮।	পঙ্কজ আগৰৱালা	-	২০০৫ - ২০০৬